

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל
תיק מספר 2023/0126.00
ישראל גלעדי 9, תלפיות

מספר הוועדה : 20

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ה' בחשוון תשפ"ה (06.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 18: 30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

עמנואל זלטס:

עכשיו יש, תתחילי.

יהודה פרוידינגר:

רחוב גלעדי.

רחלי רוטנברג:

רחוב גלעדי 9,

עמנואל זלטס:

תגידי מספר תיק.

רחלי רוטנברג:

מספר תיק 23/126, 11 בסדר היום. מדברים כאן על תמ"א 38 לתוספות, בניין קיים עם שש יחידות דיור מעל קומת מחסנים, מבקשים להוסיף לו, להרחיב את יחידות הדיור הקיימות ולהוסיף שתי קומות חדשות. ארבע יחידות דיור חדשות, ומחסנים ליחידות החדשות. מבחינת פתרון חניה, אז יש ארבע יחידות דיור חדשות, צריכים שמונה מקומות חניה, יש ארבע קיימים, צריכים סך הכל 12, חסרים ארבעה מקומות חנייה לפי פתרון החניה שניתן, לכאורה אפשר לאשר את זה עם כופר חניה כללי.

ישראל קלרמן:

כן?

יהודה פרוידינגר:

איפה זה גלעדי, תלפיות, נכון?

רוחמה יעקבי:

בקעה.

רחלי רוטנברג:

בקעה.

רוחמה יעקבי:

בקעה.

רחלי רוטנברג:

ההתנגדות היא קודם כל על, יש להם, הם טוענים שזה קומה מעל המותר, מעל המדיניות, פוגע באזור מרקמי לשימור, למרות שהשימור כותב שזה לא בניין לשימור, הוא לא אופייני לשימור, וזה רק מרקם לשימור וזה מתאים להנחיות שלהם והשימור מאשר את זה. מבחינת הקרבה לבניין הסמוך שלדעתי רוב המתנגדים ממנו, זה הבניין הזה, זאת אומרת הימני. יש כאן, זה משהו שאני רוצה להראות לכם, האדריכל גם יסביר את זה ואני אסביר לכם,

דוברת לא מזוהה:

רחלי, אני עולה.

ישראל קלרמן:

אמציה מתנגד?

רחלי רוטנברג:

אמציה גר בבניין הסמוך.

יוסי חביליו:

הוא מתנגד, כן.

עמנואל זלטס:

כתושב, לא כ (לא ברור) .

ישראל קלרמן:

אה, כתושב .

יוסי חביליו:

כתושב, לא כמייצג. זה הבית שלו.

רחלי רוטנברג:

כתושב, כן, כן. אני אסביר לכם מה קרה. תסתכל שניה. יש כאן מרחק, מסומן 2.84, זה טעות, זה עיוות של האוטו כאן. זאת אומרת, זה לא נכון, יש כאן 2.16, אין כאן 2.84, ואז הוא אומר, בעצם יש כאן טעות ב-, הוא כותב, יש טעות במרחקים,

יהודה פרוידינגר:

יש (לא ברור) ?

רחלי רוטנברג:

והוא צודק. בעצם הבניין,

ישראל קלרמן:

מה הכוונה? הוא צודק, ולכן מה?

רחלי רוטנברג:

לא, אני רק אומרת לכם שזה נכון לעניין הזה, רק אני אומרת לכם מה המרחק האמיתי, זה 2 מטר מגבול החלקה כמו שהתמ"א מאפשרת.

ישראל קלרמן:

אה.

רחלי רוטנברג:

הכוונה בתוך התמ"א.

ישראל קלרמן:

והוא מתנגד לזה.

רחלי רוטנברג:

מה?

ישראל קלרמן:

יש פה הרבה התנגדויות, אני רואה.

יהודה פרוידינגר:

זה עובר על השביל שלו, לא?

רחלי רוטנברג:

זה התנגדות חוזרת. זאת אומרת, זה שבעה סעיפים שאני אומרת לכם את כולם בעל פה שחוזרים על עצמם.

יוסי חביליו:

לא, יש אחד מתנגד שאומר שזה נכנס לתוך הבית שלו, לתוך השביל שלו. הוא אומר שיש טעות פה בחלקה.

עמנואל זלטס:

הוא לא הגיע.

יוסי חביליו:

אז הוא יגיע תיכף.

רחלי רוטנברג:

אני לא ראיתי את זה, אבל,

יוסי חביליו:

שייקה אל עמי.

רחלי רוטנברג:

אני לא ראיתי את ההתנגדות שלו ספציפית,

רוחמה יעקבי:

איך, הוא כתב את ההתנגדות?

רחלי רוטנברג:

אבל אנחנו נקשיב לו ואנחנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אה, הוא מחפש את הטלפון. (לא ברור) הנה.

רחלי רוטנברג:

וזהו בגדול. בסדר?

רוחמה יעקבי:

נקרא להם?

רחלי רוטנברג:

אפשר לקרוא להם?

יהודה פרוידינגר:

רגע, זה לא עובר לו בתוך השטח שלו?

ישראל קלרמן:

רגע, עכשיו רחלי, אני צריך לשמוע את כולם: מה, יש פה, כולם הגיעו?

רחלי רוטנברג:

לא יודעת.

רוחמה יעקבי:

לא, הגיעו לא כולם.

רחלי רוטנברג:

לא נראה לי.

אריאל גולן:

יש פה איזה טנדר, אמרו.

רוחמה יעקבי:

לא, לא, לא. להכניס?

ישראל קלרמן:

כן.

רחלי רוטנברג:

זה הרחבות מאד סטנדרטיות לתמ"א. אה, הם אומרים שהם קיבלו יותר מ-25 מטר, הם אומרים 28 מטר, זה בגלל ההפיכה של שירות לעיקרי שהתמ"א מאפשרת. אין כאן חריגה, אין כאן שום דבר שהוא דרמטי.

דובר לא מזוהה:

הנה, ליד רחלי, בחיך.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

ליד רחלי, זה הכי קרוב.

רחלי רוטנברג:

רפי איתכם?

ישראל קלרמן:

שייקה, אתה היום (לא ברור) ?

שייקה אל עמי:

מה?

יהודה פרוידינגר:

לא, שייקה גר, לא, שייקה גר.

שייקה אל עמי:

גר.

ישראל קלרמן:

גר?

יהודה פרוידינגר:

שייקה גר.

שייקה אל עמי:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה גר?

שייקה אל עמי:

מה זה?

ישראל קלרמן:

אתה גר שם?

מה זה?

ישראל קלרמן:

אתה גר שם?

רוחמה יעקבי:

מי זה שייקה?

דובר לא מזוהה:

כן, שייקה ואמציה.

ישראל קלרמן:

אה, שייקה ואמציה גרים שם?

דובר לא מזוהה:

כן.

ישראל קלרמן:

שלום, שלום לכולם.

יהודה פרוידינגר:

טוב לצדיק ולשכנו.

ישראל קלרמן:

סליחה על האיחור, היה לנו פה,

דובר לא מזוהה:

שלום, שלום.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לקחת פרק זמן, אני מתנצל. אנחנו בתיק 2023/126.00 ברחוב ישראל גלעדי 9 בתלפיות, בדיון מתנגדים. ואתה מייצג מישהו או ש-?

רפי אטינגר:

מייצג אותם, את המתנגדים.

רוחמה יעקבי:

את מי?

ישראל קלרמן:

את מי, את כולם?

רפי אטינגר:

שייקה אל עמי ואמציה אהרונסון.

ישראל קלרמן:

ומי באמצע יושב?

עמיהוד שרגאי:

אני עוזר של רפי,

ישראל קלרמן:

רפי?

עמי:

שמי עו"ד עמיהוד שרגאי.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. רפי, בבקשה.

רפי אטינגר:

שלום לכולם.

ישראל קלרמן:

עו"ד רפי אטינגר.

רפי אטינגר:

תראו, אני רוצה לחדד, קודם כל, תראו, מכיוון שההתנגדויות, שתי ההתנגדויות הן פחות, כמעט או יותר אותו דבר, אולי לגמרי אותו דבר,

ישראל קלרמן:

כן, כמעט אותו דבר.

רפי אטינגר:

והן נוגעות בנקודה אחת, שהיא קניינית משפטית שפוסלת לחלוטין את הבקשה, צריך לדחות אותה על הסף בהיעדר סמכות, אין פה תימוכין קנייניים, נקודה. זה הכל. עכשיו, רק, מכיוון שיש פה קצת תשריטים ודברים כאלה אז אני גם רוצה קודם כל את ההתנגדות עצמה במקרה הזה של אמציה אבל (לא ברור) זה אותו דבר, קחו את זה עם ה-, וגם היה פה בלגן קצת בהעלאה שלהם לאתר, אז קחו רק את ה-, עם העותקים הצבעוניים, עם התשריטים, שלך. אבל אני אעבור איתכם אחד אחד.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) אילנית.

רפי אטינגר:

אני אעבור אחד אחד. אז תראו, קודם כל אם אפשר בבקשה,

אריאל גולן:

יושב ראש הוועדה,

ישראל קלרמן:

אה, כן.

רפי אטינגר:

אה, רגע.

אריאל גולן:

אילנית, רוצה גם מהטוב הזה?

ישראל קלרמן:

רפי,

רפי אטינגר:

כן.

ישראל קלרמן:

כן, בוא נתקדם כי אנחנו כבר באיחור וגם,

רפי אטינגר:

אז אני אסביר.

ישראל קלרמן:

אני יודע שאתה יודע לתמצת את הדברים.

רפי אטינגר:

כן.

ישראל קלרמן:

בפרט שאתה מייצג אנשים חשובים כאלה, (לא ברור) .

רפי אטינגר:

תפתחו בבקשה, אם אפשר, את תכנית קומת הקרקע. קודם כל את המדידה ואז את תכנית קומת הקרקע.

ישראל קלרמן:

כן?

רפי אטינגר:

אז קודם כל ככה, תראו, תכנית קומת קרקע היא פשוט,

יוסי חביליו:

לא, לא, לאט לאט, שנבין.

רפי אטינגר:

אז אני אומר, הטענה היא נורא פשוטה. הקו, קו המגרש שמסומן בתשריט המדידה הוא שגוי, הוא סותר את הרישום של הבית המשותף של מרשיי, עוד רגע אני אראה את זה. סותר את רישום הבית המשותף, ולכן כתוצאה מזה יוצא שהבינוי הזה, הגדר הזאת וכל הגינה וגם מכפילי החניה שיש פה והכלונסאות עולה על השביל שמוביל אל הבית של שייקה.

דובר לא מזוהה:

וואו.

רפי אטינגר:

ממש מוחק את השביל. כן, מה לעשות? עכשיו,

ישראל קלרמן:

רחלי, מה, לא ראית את זה?

רחלי רוטנברג:

לא, אני הבנתי משהו אחר על המרחקים, אז אני מקשיבה.

רפי אטינגר:

אז ככה, ככה, זאת ה-, אני אראה לכם את זה עוד רגע. עכשיו, רק תראו, רק,

רחלי רוטנברג:

כן, לא, (לא ברור) ,

רפי אטינגר:

כדי לסבר,

יוסי חביליו:

(לא ברור) להגיד לנו מי צודק פה. תביא תמונות, תביא.

רפי אטינגר:

אני אראה לכם מכיוון, תראו, זכיתי, יש לי לקוח אדריכל,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

גר שם?

רפי אטינגר:

בדיוק.

יוסי חביליו:

הם גרים שם?

רפי אטינגר:

כן. אז הנה, אמציה עכשיו הוא גם נושא כללי וגם, אבל הוא ערך את הדבר הזה. הוא יראה לכם איפה נמצא השביל ביחס לתכנית של קומה א'.

רחלי רוטנברג:

בוא נפתח GIS.

רפי אטינגר:

ואגב, אותו דבר גם בקומת הקרקע.

ישראל קלרמן:

וזה אמרת פגיעה בשייקה, לא באמציה.

רפי אטינגר:

לא, זה החלקה שלהם, זה אותה חלקה.

רחלי רוטנברג:

הם עוזרים אחד לשני.

רפי אטינגר:

זה בית משותף שבנוי על החלקה, זה גובל.

אמציה אהרונסון:

זה מתוך ההגשה, זה מתוך ההגשה של המבקשים,

רוחמה יעקבי:

לאיזה שעה אתם? שלוש?

(מדברים ביחד)

אמציה אהרונסון:

את שביל הכניסה, כאשר,

רחלי רוטנברג:

אמציה, הם לא שומעים מה שאתה אומר.

דובר לא מזוהה:

לא שומעים, לא שומעים.

ישראל קלרמן:

תשים את זה שם אולי באמת. יש לך את זה שמה, תגיד את זה שמה. אני מסתכל פה,

אמציה אהרונסון:

לא, אני אחלק לכם.

ישראל קלרמן:

תגיד בקול.

יואל שבת:

יש לך מצגת, משהו שאתה רוצה להעלות?

אמציה אהרונסון:

לא, אין לי מצגת. בבקשה.

יואל שבת:

(לא ברור) את המגרש המסומן,

אמציה אהרונסון:

יש סתירה בין גבול המגרש,

רפי אטינגר:

עכשיו, רק כדי להבין איפה הטעות,

ישראל קלרמן:

אני רוצה להבין, הם גרים בחלקה ליד, כן? המתנגדים בחלקה ליד, לא בבניין?

רפי אטינגר:

נכון, נכון, נכון.

יהודה פרוידינגר:

הם אומרים שהבינוי הולך על החלקה שלהם,

רפי אטינגר:

נכון, הבניין הוא על חלקה 4 והלקוחות שלי הם על חלקה 3.

ישראל קלרמן:

הם פה, הם פה.

רפי אטינגר:

בדיוק.

אמציה אהרונסון:

נכון.

רפי אטינגר:

הם ממזרח.

ישראל קלרמן:

החלקה שלהם מגיעה עד לפה, הם אומרים.

אדיר שוורץ:

איפה השביל?

רפי אטינגר:

נכון, נכון.

ישראל קלרמן:

אז זה הם לוקחים.

רפי אטינגר:

נכון.

אמציה אהרונסון:

השביל צבוע בוורוד.

רפי אטינגר:

נכון, נכון, לוקח לו את השביל.

רחלי רוטנברג:

אפשר,

יוסי חביליו:

תביא אחד כזה.

אדיר שוורץ:

לא, פה על המסך.

רחלי רוטנברג:

יש מדידה,

(מדברים ביחד)

רפי אטינגר:

אני אגיד לך למה.

אמציה אהרונסון:

סליחה,

ישראל קלרמן:

רגע,

רפי אטינגר:

אני אסביר למה.

דובר לא מזוהה:

לא שומעים, לא שומעים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

איך רשום השביל?

רחלי רוטנברג:

אין שם שביל.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, כולם מדברים ביחד,

רפי אטינגר:

שניה, תראו,

ישראל קלרמן:

רגע, מי מנהל, אילנית, אילנית, אז שניה, תשמע רגע,

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע, רגע, אם אפשר (לא ברור) ,

רפי אטינגר:

אם אפשר לפתוח מפה,

ישראל קלרמן:

רגע, שקט, רגע, שניה.

דובר לא מזוהה:

לא, לא שומעים אותך.

ישראל קלרמן:

תחליטו רגע, רפי,

נלי צדוק:

אין בעיה, תהיו בשקט.

ישראל קלרמן:

אתה עשית פה בלבול עכשיו.

רפי אטינגר:

למה?

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לדבר?

רפי אטינגר:

כן.

ישראל קלרמן:

אל תציע לי לאנשים אחרים לדבר. (לא ברור) .

רפי אטינגר:

נכון, לא נתתי לדבר,

ישראל קלרמן:

שניה, עכשיו אתה מדבר,

רפי אטינגר:

רק אני.

ישראל קלרמן:

רק אתה וזהו.

רפי אטינגר:

נכון. עכשיו, אתם,

ישראל קלרמן:

לא, אמציה, אמציה, אמציה, לא.

אמציה אהרונסון:

סליחה.

ישראל קלרמן:

אנחנו גם מוקלטים, גם יש פה אנשים שרוצים לשמוע,

רחלי רוטנברג:

אנחנו רוצים להבין מה אתם,

ישראל קלרמן:

ולהבין, גם החברים, גם המבקשים, גם מנהל האגף.

רפי אטינגר:

עכשיו תראו, אני רוצה להסביר איפה הטעות וגם להסביר, זה לא רק טעות בגבול של החלקה, זה טעות (לא ברור) הבינוי עולה, תיכף אני אראה לכם, הבינוי עולה,

ישראל קלרמן:

לא הבינוי, אתה אומר זה השביל?

רפי אטינגר:

לא,

יהודה פרוידינגר:

הבינוי עולה על השביל.

יוסי חביליו:

לא, אבל מה שעולה לך זה הגדר או הבניין עצמו?

רפי אטינגר:

(לא ברור) בוא נתחיל,

ישראל קלרמן:

הגדר,

רפי אטינגר:

אני אסביר, לא הגדר. תחזרו לקומת מרתף, לקומת מרתף, תראו אותה.

יוסי חביליו:

תראה רגע בתצ"א איפה זה, עכשיו.

רפי אטינגר:

רגע, הנה, שניה, פה.

רחלי רוטנברג:

קומת המרתף.

יואל שבת:

תנו לו רגע להסביר,

רפי אטינגר:

קומת המרתף, זה לא, זה קומת מרתף?

יואל שבת:

מרתף, מרתף.

רחלי רוטנברג:

למה לא? זה המרתף.

רפי אטינגר:

כן, עוד טיפה, עוד טיפה לעלות. זה הכלונסאות, כן?

רחלי רוטנברג:

של המתקן.

רפי אטינגר:

של מתקני החניה, הכלונסאות האלה הם בתוך השטח שלנו. כן? ואז בקומה מעל, אם תעלו, אז רואים את מתקני החניה, חלק מהם בשטח של החלקה של המתנגדים, הגדר בחלקה של המתנגדים, אז יש פה בינוי, בינוי לכל דבר.

רחלי רוטנברג:

אבל,

ישראל קלרמן:

חניה, מתקן החניה נמצא בשטח של,

רפי אטינגר:

כן.

רחלי רוטנברג:

אבל יש לכם מדידה שסותרת את המדידה שהם הביאו?

רפי אטינגר:

כן, וודאי, בגלל ש-, עכשיו בואו נדבר. הראיתי לכם פה, שניה, רחלי, אני מסביר. הראיתי לכם פה מה שאמציה הגיש עכשיו, הוא מראה מרחק מדוד של 4.80 מטר בין קצה הבניין הקיים, כן? בין קצה הבניין הקיים איפה שהצהוב, איפה שהצהוב.

אמציה אהרונסון:

זה מופיע בעותק הוורוד שנתתי,

ישראל קלרמן:

אני רואה,

רפי אטינגר:

כן, כן, הם רואים.

אמציה אהרונסון:

המרחק מהפינה של הבניין הקיים עד גבול,

רפי אטינגר:

עד גבול החלקה,

אמציה אהרונסון:

החלקה, לפי הבקשה להיתר.

רפי אטינגר:

נכון. אז פה הוא אומר 4.80, אלא מה? אלא מה? שבתשריט הבית המשותף שעכשיו גם אותו אני אגיש לכם,

יוסי חביליו:

כמה זה?

רפי אטינגר:

של הבית שלנו, 3.80. זה בדיוק המטר הזה, זה 3.80. בבקשה.

רחלי רוטנברג:

אנחנו על הבניין של מפ"י, כאילו,

ישראל קלרמן:

של מי?

רחלי רוטנברג:

מפ"י,

רפי אטינגר:

את כל זה אפשר לחלק.

רחלי רוטנברג:

כאילו, אנחנו לא יכולים,

רפי אטינגר:

יש פה כמה,

רחלי רוטנברג:

אם יש מודד שאומר ככה, מודד שאומר ככה, אנחנו,

רפי אטינגר:

לא, אבל זה לא מודד, רחלי. לכן אמרתי שאני צריך את אילנית. זה לא מודד. בית משותף זה מקרקעין מוסדרים, מקרקעין מוסדרים לפי חוק המקרקעין, סעיף 125, הם משמשים ראייה חותכת לנכונותם. זאת אומרת, אם רוצה עכשיו, ואגב אני בטוח שהיזם לא יחלוק על זה, הוא לא יכול לחלוק על זה. אבל אם רוצה עכשיו היזם לבוא ולשנות את הרישום, שילך לבית משפט, ישנה את הרישום. זה מקרקעין מוסדרים. עכשיו, רק כדי להבין את האבסורד, זה לא סתם משהו תיאורטי. מוחקים לי את השביל, שייקה לא יוכל להיכנס הביתה כי מוחקים לו את השביל. אז, ועכשיו, רק להשלמת התמונה, שניה, כמה דקות. להשלמת,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) תמונות?

רפי אטינגר:

להשלמת, מה?

יהודה פרוידינגר:

רגע,

רפי אטינגר:

אה, זה תגיד אתה. אבל שניה, רק כדי לסבר את האוזן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פה 3.80, פה 4.80.

רפי אטינגר:

אז אמציה בהתנגדות שלו הגיש,

יוסי חביליו:

זה מהטאבו? מה זה מה שאתה מראה, מהטאבו?

רפי אטינגר:

לא, זה התשריט בית משותף של נו.

רחלי רוטנברג:

שהוא מראה 3.80.

דובר לא מזוהה:

אפשר לקבל עותק גם?

רפי אטינגר:

שהוא מראה 3.80.

דובר לא מזוהה:

אפשר לקבל עותק של המסמכים שאתה מגיש?

אמציה אהרונסון:

גם תשריט בית משותף שלהם שם את הגבול באותו מקום, לא במקום הזה. אנחנו עוד נגיע לזה.

רוחמה יעקבי:

הוא יעביר לך. תן לו.

(מדברים ביחד)

אמציה אהרונסון:

אני רוצה לתת לו.

רפי אטינגר:

נראו, אז עכשיו, ורק עוד שני דברים כדי לא להאריך יותר מדי, שאחד, הבית משותף מבוסס על מדידה משנת 1982 של מרקסון שהיא הוגשה אצלכם יחד עם ההתנגדות של אמציה, ושתיים, שיש היתר בנייה, היתר בנייה של, בחלקה שלנו, של אמציה, שמבוסס על מדידה של המודד אלסטר מ-2018 שגם הוא מראה מרחק דומה. אז אולי זה לא 3.80, 3.70 ומשהו, אבל זה רק (לא ברור) לכן עוד

פעם, אני חוזר לנקודה, אין פה תימוכין קנייניים מכיוון שברור שהרישום בטאבו גובר על כל דבר אחר. יש,

ישראל קלרמן:

לא, אל תשתמש בזה, תימוכין קנייניים, אתה מבלבל אותם.

רפי אטינגר:

למה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את הבקשה, עזוב, הם הולכים לרחלי, הם הולכים הרי,

(מדברים ביחד)

רפי אטינגר:

הבקשה,

ישראל קלרמן:

הם לא יכולים לחלוק עליו,

רפי אטינגר:

היא חלק מ-,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אני יכול לסדר את זה, (לא ברור) .

יהודה פרוידינגר:

לא, אם אתה בונה,

יואל שבת:

(לא ברור) תימוכין קנייניים שבעצם,

ישראל קלרמן:

הוא יושב על השטח של מישהו אחר.

יואל שבת:

שהעבודות מתבצעות על ה-,

ישראל קלרמן:

על ה-,

רפי אטינגר:

אגב, אגב, עוד דבר,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יש לו חתימות,

רפי אטינגר:

לא, הבניין בסדר,

ישראל קלרמן:

יפה, אז אל תגיד לי,

רפי אטינגר:

לא, אוקי.

ישראל קלרמן:

כמו שאמרתי לך מקודם, עלה על הבית של שייקה, עלה על הבית של אמציה.

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) להבין אותך.

רפי אטינגר:

אז סליחה, אני לא אומר שהבניין עצמו,

ישראל קלרמן:

אז זהו, אז תדבר (לא ברור) .

רפי אטינגר:

אין בעיה, אבל עוד רגע אני כן אגיד משהו אחד לגבי הממ"ד, אבל ברור שיש בינוי על החלקה שלנו.
עכשיו, תחזרו בבקשה למדידה, כי יש גם סתירה פנימית,

רחלי רוטנברג:

רגע, רגע, הבינוי שיש על החלקה שלכם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

איזה בינוי זה?

רחלי רוטנברג:

סליחה.

רפי אטינגר:

אגב, בשתי הקומות.

דובר לא מזוהה:

לפי הטענה שלהם, כן?

דובר לא מזוהה:

לטענתכם.

דובר לא מזוהה:

לטענתם.

רחלי רוטנברג:

כן, אנחנו עדיין בטענתם.

רפי אטינגר:

עכשיו תראו, יש סתירה, יש סתירות בין תכניות הקומות, בין ההגשה, לבין המדידה. אם תחזרו, אז
פה אמרנו זה 4.80 שהראינו לכם, כאילו המרחק,

יוסי חביליו:

לא, אבל איפה המסמך שאתה אומר שהוא רשמי שכתוב 3.80?

רפי אטינגר:

הנה,

אמציה אהרונסון:

בטאבו.

רפי אטינגר:

בבית משותף.

יוסי חביליו:

כן, אבל זה זה? רגע, זה?

רפי אטינגר:

עכשיו תראו, במדידה, אם תסתכלו טוב,

דובר לא מזוהה:

זה שלהם המסמך.

יוסי חביליו:

(לא ברור) מה שנתת אולי להם, לא לי.

רפי אטינגר:

אז כותב פה המודד 4.14 נדמה לי, שגם זה שגוי.

יוסי חביליו:

רגע, זה?

רפי אטינגר:

זה גם שגוי, אבל זה סותר את ההגשה. זאת אומרת, ההגשה בעצמה היא 70 ס"מ בסתירה ל-,

יוסי חביליו:

רפי, רפי, שניה, אני שואל אותך,

רפי אטינגר:

בסתירה למדידה.

יוסי חביליו:

שניה, שניה, תיאורטית יש מצב שאתה אומר ככה והוא אומר ככה.

רפי אטינגר:

כן.

יוסי חביליו:

אתה אומר, רגע, אבל לי יש יתרון שאני מביא לך משהו רשמי.

רפי אטינגר:

נכון.

יוסי חביליו:

אם הם רוצים לערער עליו, שהם ילכו לבית משפט.

רפי אטינגר:

נכון.

יוסי חביליו:

אז תראה לי את הרשמי עכשיו.

רפי אטינגר:

הנה. אה, בבקשה. אז יש לי, קודם כל נסח טאבו. בוא אני אראה לך נסח טאבו,

אמציה אהרונסון:

תשריט רישום בית משותף,

רפי אטינגר:

הנה, זה התשריט המקורי.

אמציה אהרונסון:

עם המפה, עם המידות של ה-3.80.

יוסי חביליו:

אני רואה שכתוב 4.80.

אמציה אהרונסון:

לא, אני (לא ברור),

רפי אטינגר:

לא, 4.80 זה אמציה סימן,

אמציה אהרונסון:

אתה רואה את המדידה כאן? הנה המידה, זה הבית שלנו,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

דובר לא מזוהה:

אמציה, אמציה, תעבור לצד השני,

יוסי חביליו:

תראה פה, תראה פה.

אמציה אהרונסון:

המידה כאן.

רחלי רוטנברג:

כאן, כאן.

אמציה אהרונסון:

זה מדידה של מרקסון, זה מתוך רישום הבית המשותף שלנו.

יוסי חביליו:

מה זה מרקסון, מי זה מרקסון?

אמציה אהרונסון:

מודד ז"ל.

רחלי רוטנברג:

מודד.

אמציה אהרונסון:

היה,

יוסי חביליו:

אבל זה בטאבו? זה מתוך הטאבו?

אמיר קלויזנר:

הוא מדד את המגרש הזה, הוא לא מדד את,

רחלי רוטנברג:

זה התשריט רישום בית משותף שמופיע בטאבו.

אמיר קלויזנר:

הוא לא קובע למגרש שלנו,

יוסי חביליו:

שניה, שניה.

אמיר קלויזנר:

המודד של המגרש שלכם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל צריך לראות נסחים.

אמיר קלויזנר:

והטאבו בכלל לא קובע, מדידות לא הולכים לטאבו, יש מרכז מיפוי ישראל,

רפי אטינגר:

לא, לא, לא,

אמיר קלויזנר:

מה זה, עורבא פרח, מה זה כל השטויות האלה?

רפי אטינגר:

עוד פעם, יוסי,

אמיר קלויזנר:

זה לא קובע כלום מבחינת החוק.

רפי אטינגר:

תראו, יש פה נסח טאבו, העתק רישום,

אמיר קלויזנר:

מה, ללכת לתשריט בית משותף,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אתה אחרי זה תשיב.

רפי אטינגר:

העתק רישום מפנקס הבתים המשותפים,

יוסי חביליו:

הוא רוצה להגיד, כן.

רפי אטינגר:

יושבים פה כמה עורכי דין, אתה אחד מהם, ויודעים שלפי חוק המקרקעין הרישום בטאבו הוא מהווה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

יואל, לא להפריע, יואל.

רפי אטינגר:

הרישום בטאבו, העתק רישום בפנקס הבתים המשותפים, הוא מפנה לתיק השטר שהרגע הראינו לכם של הבית המשותף.

רחלי רוטנברג:

ומה השטח שהוא כותב על זה?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

רפי, תודה. אבל אתה מנהל פה שיחות עם יוסי חביליו,

רפי אטינגר:

לא,

ישראל קלרמן:

וזה עושה לי לא טוב.

רפי אטינגר:

אז אני אומר,

(צוחקים)

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

מה שאמרתי, לא יותר מזה.

יוסי חביליו:

לא שמעתי, שמעתי רק את הצחוקים.

ישראל קלרמן:

לא צחקתי בכלל, אמרתי את זה בשיא הרצינות. רפי, בוא, קיבלנו, קיבלנו, יש לך משהו להוסיף?

רפי אטינגר:

כן, יש לי משהו להוסיף,

ישראל קלרמן:

דבר.

רפי אטינגר:

עד עכשיו דיברתי על הבינוי.

ישראל קלרמן:

כן.

רפי אטינגר:

עכשיו בוא נדבר רגע סתם על קו מגרש. מקו מגרש נמדדים קוו הבניין.

אמציה אהרונסון:

נכון.

רפי אטינגר:

עכשיו, ברגע שהממ"ד, אם אני, תחזרו בבקשה לקומת קרקע, אז ברגע ש-, בכל הקומות, כן? יש לי ממ"ד, ביקשו הקלה 35 ס"מ אבל זה לא 35, זה 1.35 מטר.

יהודה פרוידינגר:

אז זה אותה טענה,

רפי אטינגר:

אז לא, אז אני אומר, כל הפרסום שגוי.

יהודה פרוידינגר:

זה הכל נובע מתוך הכאילו טעות במדידה.

ישראל קלרמן:

אז זה אותה טענה, יפה. אתה אומר, גם בממ"ד מרגישים אותה יותר.

יהודה פרוידינגר:

זה משפיע, זה משפיע גם על זה וגם על זה וגם על זה,

רפי אטינגר:

(לא ברור) זו טענה תכנונית.

ישראל קלרמן:

הבנו.

רפי אטינגר:

הוא מתקרב אליי,

ישראל קלרמן:

תודה. בבקשה, חברים, מי משיב?

רפי אטינגר:

רגע, עוד כמה משפטים.

יוסי חביליו:

רגע, אבל לא היה טענות שראיתי על קומות ודברים כאלה, מה, זה רק,

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא לא, זה לא קשור אליו.

רוחמה יעקבי:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הבניין,

יוסי חביליו:

יש התנגדות סטנדרט שהיה כתוב שיותר מדי קומות, זה לא תואם את האזור.

ישראל קלרמן:

לא, זה תיק אחר.

יוסי חביליו:

(לא ברור) קורא חומר,

ישראל קלרמן:

זה בתיק אחר.

יוסי חביליו:

בוא נתערב שזה בתיק אחר,

רפי אטינגר:

הייתה עוד התנגדות, עכשיו,

יוסי חביליו:

מה, אתה לא עמדת בבחינה, אני עכשיו צריך (לא ברור)

רפי אטינגר:

עכשיו אני רק, תן לי רק, תן לי שתי דקות,

דובר לא מזוהה:

יוסי, (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

מה?

רפי אטינגר:

שתי דקות רק להשלים בכמה נקודות אחרות.

ישראל קלרמן:

טוב.

רפי אטינגר:

אחת,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) בגובה הנכון.

רחלי רוטנברג:

לא, יש עוד מתנגדים, יש עוד מתנגדים,

יוסי חביליו:

אולי זה לא אתה.

רחלי רוטנברג:

הייתה התנגדות,

אמציה אהרונסון:

רפי, תן לי להוסיף.

ישראל קלרמן:

למה הם לא באו?

רפי אטינגר:

אז קודם,

רחלי רוטנברג:

הנה, הם באו, רגע.

רפי אטינגר:

הם כן באו, הם כן באו.

ישראל קלרמן:

אה

רפי אטינגר:

אז קודם כל אמרתי, יש פה גם פגם בפרסום, דבר שני, וצריך לדחות את הבקשה בהיעדר תימוכין קנייניים.

יוסי חביליו:

(לא ברור) אני לא יודע מי.

רפי אטינגר:

עכשיו,

רחלי רוטנברג:

רגע, עוד מעט נשמע,

רוחמה יעקבי:

עוד מעט, לאט לאט.

רחלי רוטנברג:

הגיעו כולם,

רפי אטינגר:

בואו נדבר על עוד דבר, יש פה חלונות ענקיים שפונים לכיוון שלנו. בכלל כל הבינוי, למה כל הזמן מורידים לי את הזה?

רחלי רוטנברג:

כי אמרת שסיימת.

רפי אטינגר:

כל הבינוי מגיע לצד שלנו,

רחלי רוטנברג:

אני כבר מעלה.

רפי אטינגר:

למה, למה לא ללכת דרומה? יש מקום בחלקה, אני רוצה להראות לכם.

רחלי רוטנברג:

השטח הוא כמו,

רפי אטינגר:

יש מקום בחלקה, הייתה שם איזו הפקעה,

רחלי רוטנברג:

אני מעלה לך.

רפי אטינגר:

שלא מימשו אותה. אם תסתכלו, עוד פעם,

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) שלי זו.

רחלי רוטנברג:

יכול להיות,

רפי אטינגר:

הנה, פה.

רחלי רוטנברג:

אבל להגיד שזו ראייה,

רפי אטינגר:

כל החלק הזה זה מקום שאפשר היה עליו לעשות את ההרחבה בלי להפריע לאף אחד. הבניין שלנו בנוי,

יוחנן וייצמן:

תכנון עיר יסכים לזה?

רחלי רוטנברג:

לא, איפה לבנות את הממ"דים? עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

לשטח שמיועד להפקעה.

ישראל קלרמן:

למה? איך?

רפי אטינגר:

לא, באזור הזה,

רחלי רוטנברג:

אז איפה יעשו (לא ברור)?

אמציה אהרונסון:

תן לי להסביר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את ההפקעה.

רפי אטינגר:

זה אמציה יסביר, בסדר.

רחלי רוטנברג:

לא,

רפי אטינגר:

ועוד דבר, וגם, אני גם ראיתי שזה גם בגלעדי 7 טענו את זה, מקומות החניה, יש פה בפועל חמישה מקומות חניה ולכן היה פה מין תרגיל כזה שאמרו, מבחינת מקומות חניה אפשר להסתפק ב-, זה לא נכון, כי בפועל אתם יכולים לראות גם בתמונות, יש שמה חמישה מקומות חניה פעילים.

רחלי רוטנברג:

על שטח של הפקעה, זה לא שעשינו תרגיל. יש שם, חלק מהשטח שעליו עומדת החניה,

רפי אטינגר:

לא אמרתי שאת עשית.

רחלי רוטנברג:

לא, לא עשינו באופן כללי.

רפי אטינגר:

בסדר.

רחלי רוטנברג:

אני אסביר.

רפי אטינגר:

בסדר, אז תסבירי. אבל הנה, חמישה מקומות. בסדר? אז עכשיו,

(מדברים ביחד)

רפי אטינגר:

שאמציה ישלים. כן. הנה התמונה, כן.

גבריאל אבזבקייב:

לא, רישום בית משותף (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

לא, (לא ברור) 3.80, פה זה 4.80, זאת אומרת שיש מטר ב-,

גבריאל אבזבקייב:

לא, מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

מה התשריט בטאבו?

גבריאל אבזבקייב:

רישום בית משותף מראה מרחקים. קו בניין נקבע בתב"ע. אז צריך לבדוק מה תב"ע אומרת, זה לא,

אריאל גולן:

לא, השאלה מבחינת הבעלות.

גבריאל אבזבקייב:

לא ברישום בית משותף.

רחלי רוטנברג:

זה לא השאלה אבל.

אריאל גולן:

השאלה מבחינת הבעלות.

אמציה אהרונסון:

רחלי,

יוסי חביליו:

הנה, רפי, תסביר לו כי הוא,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, אנחנו רוצים לשמוע רגע את גבריאל,

גבריאל אבזבקייב:

(לא ברור) מודד, מודד מוסמך עשה מדידה?

אמציה אהרונסון:

כן.

גבריאל אבזבקייב:

כן?

אמציה אהרונסון:

אבל עשו שם,

גבריאל אבזבקייב:

מי זה? מי זה מודד?

דובר לא מזוהה:

בוטי.

אמיר קלויזנר:

בוטי.

גבריאל אבזבקייב:

אז בואו, תפנו לבוטי,

אמיר קלויזנר:

אבל זה לפי התצ"ר, יש תצ"ר שמה, המדידה שלו לפי התצ"ר.

רפי אטינגר:

התצ"ר לא רשום, אז אני רק אגיד דבר אחד,

גבריאל אבזבקייב:

אני לא הבנתי מה,

רפי אטינגר:

מכיוון ששמעתי פה,

גבריאל אבזבקייב:

מה הטענה (לא ברור)

דובר לא מזוהה:

כשנדבר אתה תבין.

ישראל קלרמן:

גבריאל, גבריאל, גבריאל, שב רגע, שב רגע,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אני מציע שהוא ישב פה, שיחכה.

ישראל קלרמן:

מצוין, שיחכה רגע, גבריאלי, חכה רגע.

רפי אטינגר:

מכיוון ש-,

אמיר קלויזנר:

הבניין, סליחה,

ישראל קלרמן:

שניה, לא, לא,

אמיר קלויזנר:

הוא גם לפי המדידות של הבניין שלהם.

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע, רגע,

אמיר קלויזנר:

חוץ מהמדידה האחרונה,

ישראל קלרמן:

אנחנו ניתן לך,

אמיר קלויזנר:

(לא ברור) היתר.

ישראל קלרמן:

אתה תוכל להגיב, גבריאלי מחכה, גבריאלי מחכה,

רפי אטינגר:

זה לא המדידה האחרונה.

ישראל קלרמן:

אני חוזר רגע לאמציה. אמציה, בוא, תגיד לנו מה אתה אומר ואנחנו אחרי זה נעבור למשיבים,

רפי אטינגר:

לא, (לא ברור)

ישראל קלרמן:

גבריאלי יהיה איתנו ויעזור לנו.

רפי אטינגר:

אמציה, שניה, זה לא המדידה האחרונה, אני הראיתי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שייקה,

רפי אטינגר:

אני הראיתי שברישום בטאבו שהיה בשנות ה-80,

ישראל קלרמן:

אבל רפי, אבל אני לא רוצה שתענה על זה עכשיו, רפי,

רפי אטינגר:

עלתה פה איזה טענה כאילו הם מתבססים על תצ"ר.

יהודה פרוידינגר:

הכוונה שלהם (לא ברור),

ישראל קלרמן:

רפי, הוא יטען את זה עוד מעט, לא עכשיו.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

ישראל, רגע, אני רוצה להבין, וגבראל פה, זה טוב, שהוא יותר מבין.

ישראל קלרמן:

עוד מעט. לא, אל תפריע לי לדיון. חכה, אמציה מדבר עכשיו.

אמציה אהרונסון:

ברשותכם, אני רוצה לפני שאני מבהיר כמה דברים, הטענות שרפי העלה הן בעיקרן לנושא של גבול החלקה. ההתנגדות שלנו מכילה נושאים נוספים שמן הראוי שתתייחסו אליהם, הם מהותיים מאוד, הם סותרים את המלצות מהנדס העיר בדברים מסוימים כמו נושא חניה, כמו נושא גודל הממ"דים ורוחבם, ואני לא רוצה להלאות אתכם, זה כתוב, תתייחסו למה שכתוב בבקשה.

יוסי חביליו:

אז תחזור על הדברים, יותר טוב.

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) זה הכי חשוב.

אמציה אהרונסון:

להקריא לכם?

יוסי חביליו:

כן, להקריא פרשנות.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא צריך להקריא פרשנות.

יוסי חביליו:

לא, כאילו,

ישראל קלרמן:

אתה יכול לתמצת,

רוחמה יעקבי:

בנקודות.

ישראל קלרמן:

את הנקודות, ותתייחס לזה.

יוסי חביליו:

לא כולם קוראים את הכל.

ישראל קלרמן:

אמציה, תתמצת.

אמציה אהרונסון:

מפת המדידה שעל פיה נבנה הבניין, שעליו מבקשים להוסיף, קרי גלעדי 9 שנבנה על ידי אחים רגיואן בשנת 82', המודד שלהם היה מרקסון. אוקי? מפת המדידה שמופיעה בהיתר של הבניין נשוא הבקשה להיתר מופיע כאן עם מידה במקום הצר הזה של 4 מטר.

יוסי חביליו:

3.86 או 4?

אמציה אהרונסון:

אני אסביר הכל.

יוסי חביליו:

מה זה? זה משהו אחר.

אמציה אהרונסון:

לא, הוא בין שני מסמכים,

ישראל קלרמן:

יוסי, תנסה רגע לשמוע עד הסוף.

יהודה פרוידינגר:

יוסי, תן לו,

יוסי חביליו:

טוב, טוב, בסדר, רוצים להבין, מה.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל תשמע.

דובר לא מזוהה:

אבל תשמע אותו עד הסוף.

ישראל קלרמן:

כן.

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) הנה ההיתר. לא רק זה, בבקשה להיתר המקורית של רג'ואן כתוב על הגדר שבינינו ובינם שזו גדר רשת. גדר הרשת הזו היא הגדר ההיסטורית של הבניין של החלקה שלנו, של 11. הוא הגבול מקדמת דנא. מרקסון מדד אותו באותו מקום אצלם ואצלנו, הוא מופיע,

יוסי חביליו:

זה מה שקיים היום בשטח? סליחה.

אמציה אהרונסון:

כן.

ישראל קלרמן:

אל תענה לו, אמציה. אמציה, תהיה איתנו.

אמציה אהרונסון:

זה מה שקיים היום בשטח, ולכן גם השביל שלנו הוא בתוך החלקה שלנו, ויש שם עצים לשימור שמסומנים אצלם בבקשה להיתר, כאן.

דובר לא מזוהה:

אתה יכול להראות בבקשה שגדר הרשת,

אמציה אהרונסון:

אני לא רוצה עכשיו,

עמיהוד שרגאי:

אני לא עונה לשאלות עכשיו.

דובר לא מזוהה:

בוא נראה את זה.

אמציה אהרונסון:

עכשיו, שניה,

דובר לא מזוהה:

זה גם לא הופיע. אתה תראה את זה בזמן.

אמציה אהרונסון:

בבקשה,

ישראל קלרמן:

אני רואה שהם מחוץ לבקשה אבל, העצים.

דובר לא מזוהה:

זה לא מופיע בהתנגדות, זה חורג מההתנגדות.

ישראל קלרמן:

הוא יכול להוסיף. אני רואה שהעצים בחוץ אבל, אמציה.

אמציה אהרונסון:

כתוב בבקשה שיש (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

אמציה,

אמציה אהרונסון:

באותה מידה,

ישראל קלרמן:

רגע, למה לקחת את זה? איפה העצים?

רחלי רוטנברג:

אה, רציתי לראות את הרשת.

ישראל קלרמן:

העצים בחוץ, אני רואה. העצים מחוץ לפנימי.

אמציה אהרונסון:

שניה, תנו לי רגע להשלים. בבקשה להיתר המקורית של הבניין שלנו משנת '86, שהמודד הוא מרקסון, מופיעה מדידה שהיא הבסיס לרישום הבית המשותף שלנו בדיוק כמו שבחלקה 11 זה אותה מדידה שהיא הבסיס לרישום בית משותף שם, וכאן רשם מרקסון, הנה הבקשה להיתר, 3.80. זאת אומרת, לא מכחיש, יש בין שתי הגרסאות האלה 20 ס"מ הבדל, אבל אין 4.80 כי בבקשה להיתר שמונחת לפניכם,

ישראל קלרמן:

אבל זה כבר שמענו,

אמציה אהרונסון:

יש 4.80. עכשיו,

יהודה פרוידינגר:

זה בשביל גבריאלי.

רפי אטינגר:

לא, מה שהוא,

אמציה אהרונסון:

שניה, שניה, שניה,

רפי אטינגר:

לא, מה שהוא אומר,

אמציה אהרונסון:

שניה, שניה.

רפי אטינגר:

מה שהוא אומר, (לא ברור) זה בחלקה,

ישראל קלרמן:

.. עזוב אותי ממה שהוא אומר, אתה, כל אחד מתרגם לי את מה שהוא אומר. אני יודע מה הוא אומר, מה, אני לא שומע אותו?

אמציה אהרונסון:

המשמעות, המשמעות מבחינתנו של המטר הנוסף, שקווי בניין מודדים מגבול מגרש או גבול חלקה. הוא עושה off set של שני מטר ממקום שהוא במרחק 4.80 מפה ולא 3.80, ואז כל הבנייה שלו, הקו התיאורטי הזה הוא מטר החוצה לתוכנו. סליחה, אם תרימי את זה טיפה,

ישראל קלרמן:

אבל אומר לך גבריאלי, מה התב"ע אומרת.

גבריאלי אבזבקייב:

שניה, לא, זה לא עניין של תב"ע,

רחלי רוטנברג:

להרים אתה מתכוון ככה?

גבריאלי אבזבקייב:

עכשיו אני, זה לא עניין של תב"ע,

אמציה אהרונסון:

אני רוצה לראות את המפה.

גבריאלי אבזבקייב:

זה שני מודדים,

אמציה אהרונסון:

אפשר להרים את זה?

רחלי רוטנברג:

להרים הכוונה ללמטה?

גבריאלי אבזבקייב:

מודד מ-87' מרקסון,

דובר לא מזוהה:

שזה מה שרשום בתב"ע.

(מדברים ביחד)

אמציה אהרונסון:

בטאבו, בטאבו.

גבריאאל אבזבקייב:

לא, זה,

רפי אטינגר:

כן, זה ה-,

גדי:

מה שרשום ברישום בית משותף זה לא קובע שום דבר.

ישראל קלרמן:

גבריאאל, גבריאאל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

גבריאאל,

ישראל קלרמן:

גבריאאל, מה אתה אומר? אז מה אתה אומר? זה שני מודדים,

גבריאאל אבזבקייב:

זה שני מודדים,

ישראל קלרמן:

יפה.

גבריאאל אבזבקייב:

יש ביניהם מטר, זה הרבה,

אמיר קלויזנר:

לא, לא, אין הבדל בין המודדים.

דובר לא מזוהה:

רגע, רגע, רגע,

רפי אטינגר:

שניה.

אמציה אהרונסון:

תן לי לסיים.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

רגע, תקשיבו גם,

אמיר קלויזנר:

אין הבדל בין המודדים. אין מודד שחתם, אין להם מדידה חתומה שהיא שונה משלנו.

אמציה אהרונסון:

יש.

אמיר קלויזנר:

אתם תשמעו את זה עוד מעט. יש מדידה אחת שהיא שונה משלנו,

רחלי רוטנברג:

רגע, אז אולי (לא ברור) אחרי שהוא ידבר.

אמיר קלויזנר:

שמחוק שמה השם של המודד, (לא ברור) שאמציה אהרונסון הגיש בקשה. זה בלי שם של המודד, זה נמחק, והוא שונה מכל המדידות של הבניין,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

רבותיי, זה נורא פשוט,

אמיר קלויזנר:

כנראה נמחק לא במקרה.

דובר לא מזוהה:

יש לשכת רישום מקרקעין ששמה זכויות הבעלות רשומות,

דובר לא מזוהה:

כן אמציה,

אמיר קלויזנר:

שניה, זה לא קשור,

דובר לא מזוהה:

בטאבו.

אמיר קלויזנר:

מה שהוא אמר,

דובר לא מזוהה:

לכו לשמה,

אמיר קלויזנר:

מה שהוא אמר זה נתון. אתה מטעה את הוועדה.

דובר לא מזוהה:

נראו מה מפת המדידה. זה מה שקובע בעלות.

גבריאל אבזבקיב:

לא, מה שקובע, צריך להוציא מודד לשטח,

אמיר קלויזנר:

אבל אל תטעו את הוועדה.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

רגע, אבל,

רפי אטינגר:

למה לא נותנים לו לדבר?

אמציה אהרונסון:

אני רוצה להשלים,

ישראל קלרמן:

תן לו, אני ביקשתי (לא ברור) הכל בסדר, אמציה, הלאה.

דובר לא מזוהה:

אני מבטיח לך שאני (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

אמציה, הלאה.

יהודה פרוידינגר:

אמציה, עכשיו אתה, אמציה.

ישראל קלרמן:

אמציה, את הנושא הזה של המטר הבנו.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) טענות חוץ מ-,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להוסיף? (לא ברור) מה אתה רוצה להוסיף? אמציה, אמרת שיש עוד טענות,

יהודה פרוידינגר:

עוד טענות חוץ מהמדידה.

אמציה אהרונסון:

ביקשתי שירימו את זה למעלה.

ישראל קלרמן:

תרימו את זה רגע,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

לא נוח להם, יש שם (לא ברור) .

אמציה אהרונסון:

כאשר הקו הזה הוא מטר פנימה,

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא רואים, אדוני.

ישראל קלרמן:

כן?

דובר לא מזוהה:

לא רואים,

(מדברים ביחד)

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) הוא 80 ס"מ פנימה, ה- off set של קו הבניין לפי התמ"א הוא לא כאן, הוא כאן.

דובר לא מזוהה:

נכון.

רחלי רוטנברג:

נכון.

אמציה אהרונסון:

ולכן ההתקרבות אלינו היא דרמטית, וזה הנושא שהציק לנו.

ישראל קלרמן:

בסדר, אמרת שיש לך עוד דברים.

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) שהממ"דים,

אמציה אהרונסון:

עכשיו,

רחלי רוטנברג:

חורגים מקו הבניין.

אמציה אהרונסון:

לגבי הטענה המופרכת שעלתה עכשיו לגבי המדידה,

אריאל גולן:

רגע, רגע, שניה, שניה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

רגע, שניה. אמציה, אני רוצה רגע להבין. אתה מדבר רק על ההתנגדות של המטר הזה ? אנחנו הבנו אותה, לא רוצה להמשיך,

אמציה אהרונסון:

לא, לא, אני רוצה שתראה את זה.

ישראל קלרמן:

אני רואה, אני רואה, אני רואה ואני יודע.

יהודה פרוידינגר:

לא, אבל אתה אמרת, אמציה,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להעלות עוד דברים? אני שואל אותך שאלה.

רוחמה יעקבי:

יש עוד נושאים?

דובר לא מזוהה:

86'.

דובר לא מזוהה:

86', היום אנחנו ב-24'.

רפי אטינגר:

אבל רגע, מה זה קשור?

דובר לא מזוהה:

מה זה קשור? מה זה קשור?

רפי אטינגר:

אז אני אשלים את הנקודה הזאת. בבקשה, כבוד היושב ראש,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

לא רוצה, לא, לא, לא, לא,

גבריאל אבזבקייב:

(לא ברור) תצ"ר,

ישראל קלרמן:

גבריאל, רגע, לא רוצה.

רפי אטינגר:

תן לי 60 שניות.

ישראל קלרמן:

לא.

רפי אטינגר:

אני רוצה רק,

ישראל קלרמן:

אני שואל שאלה אחת,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

לא רוצה. למה? אתם מדברים (לא ברור) אמציה, תענה לי על השאלה, תענה לי על השאלה שאני שואל אותך עכשיו. עזוב את הנושא עכשיו של מדידות, עוד מעט נדון בזה. אני שואל אותך שאלה, אתה רוצה, מקודם אמרתי, אנחנו נקרא, אנחנו נעשה את זה. אתה רוצה להגיד משהו חוץ מזה? תגיד מה עוד מפריע לך.

אמציה אהרונסון:

אני רוצה לצאת מפה,

ישראל קלרמן:

לא,

אמציה אהרונסון:

בידיים נקיות. אני אסביר. הבינוי הזה פולש אלינו ומפריע לנו. הצעתי ליזמים שאני אעשה להם תב"ע פרו בוו ליישר את קו הבניין שלהם עם יתר הבתים ברחוב. אם תרימו את זה למדידה רגע, אתם תראו,

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא מעוניינים פרו בוו איתך.

אמציה אהרונסון:

הבניין,

ישראל קלרמן:

ששש.

אמציה אהרונסון:

רצית.

דובר לא מזוהה:

לא מעוניינים בפרו בוו.

אמציה אהרונסון:

אתה לא צריך.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) עכשיו, חברים.

ישראל קלרמן:

רגע, אמציה.

רוחמה יעקבי:

תענה עוד מעט.

ישראל קלרמן:

נו?

אמציה אהרונסון:

הבניין, הבניין שאנחנו גרים בו, זה קו הבניין שלו, כאן.

צחי ברים:

כן.

אמציה אהרונסון:

זה קו הבניין שלו, וזה הבניין כאן. ואפשר לבנות עד הקו הזה בלי טובות,

צחי ברים:

אוקי.

אמציה אהרונסון:

על ידי ביטול ההפקעה במקום הזה. ההפקעה הזו,

ישראל קלרמן:

זה בתב"ע.

אמציה אהרונסון:

היא הפקעה היסטורית שכשאגף שפ"ע עשה את הרחוב הוא וויתר עליו, ולכן החניות פה רשומות בטאבו. אתם תראו שזה גם לא מופיע פה בהפקעה.

צחי ברים:

ואם הוא מסכים?

אמציה אהרונסון:

עכשיו, אם הם מסכימים ללכת הנה,

צחי ברים:

כן?

אמציה אהרונסון:

אז זה פותר להם לעשות בניין כמו שצריך. לא התנגדנו לחמש קומות, לא מתנגד לזכויות,

צחי ברים:

ואז אתה תבנה?

ישראל קלרמן:

ומה (לא ברור) המתנגד? אמרת,

רחלי רוטנברג:

לא,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

רפי, אמרת עוד משהו שמפריע?

דובר לא מזוהה:

הבניין ליד. הבניין ליד.

ישראל קלרמן:

אבל הבינוי הוא בסדר? מבחינת הבינוי אין לך טענות.

אמציה אהרונסון:

הבינוי בא בחשבון לחלוטין כי הוא מותר על פי תמ"א,

ישראל קלרמן:

הבנתי, מאה אחוז.

אמציה אהרונסון:

אבל שלא יוציא לנו את העיניים.

ישראל קלרמן:

הבנתי, תודה רבה. שייקה.

יהודה פרוידינגר:

חוץ מהמטר היו עוד טענות?

ישראל קלרמן:

ששש. לא, הוא אומר שלא.

שייקה אל עמי:

אני רוצה רק ברשותכם,

ישראל קלרמן:

שייקה אל עמי.

שייקה אל עמי:

אם אפשר לחזור לצבעוני.

רחלי רוטנברג:

מה להראות בצבעוני?

שייקה אל עמי:

לשרטוט הצבעוני הזה, של ה-,

ישראל קלרמן:

הירוק והאדום (לא ברור) ,

רחלי רוטנברג:

זה?

שייקה אל עמי:

זה, זה, זה.

ישראל קלרמן:

הנה, בדיוק.

רחלי רוטנברג:

זה? אין בעיה.

שייקה אל עמי:

זה, אני רוצה, ברשותכם, יש פה עורכי דין, אדריכלים, אני לא זה ולא זה ולא זה. מאד פשוט,

רוחמה יעקבי:

אתה שייקה.

שייקה אל עמי:

אני שייקה. נורא פשוט. רואים את זה פשוט בעיניים. אני חוזר לדבר עצמו, יש פה בניין, אני מבין שכבר בנוי 40 שנה. שני בתים. אלה הגבולות בהם, זו הגדר ביניהם, זה שביל הכניסה, לא המצאתי אותו, כך קניתי את הבית אבל כנראה קודמי, 40 שנה הדבר הזה עומד ככה.

רחלי רוטנברג:

כאן, השביל הזה.

שייקה אל עמי:

עכשיו, פשוט (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

זה, איפה אתה נכנס לבית? תראה לי.

ישראל קלרמן:

ששש.

שייקה אל עמי:

זה הכניסה לבית שלי,

רחלי רוטנברג:

כאן, נכון?

שייקה אל עמי:

זו הכניסה לבית שלי, אני על פי התכנית הזאתי,

יוסי חביליו:

לא יכול להיכנס לבית?

שייקה אל עמי:

לא יכול להיכנס.

ישראל קלרמן:

למה?

שייקה אל עמי:

כי אין לי גישה. אם זו הכניסה,

יוסי חביליו:

כי הגדר עוברת על השביל שלו.

ישראל קלרמן:

אה, הגדר.

שייקה אל עמי:

אני לא יכול, אני על פי זה פשוט לא יכול להיכנס הביתה. אין לי כניסה, אני צריך להביא איזה מקפצה או להתפלל תפילה על קפיצת הדרך כדי להיכנס הביתה.

רחלי רוטנברג:

מה יש פה, סתם,

שייקה אל עמי:

זה השביל, ככה אני נכנס הביתה.

רחלי רוטנברג:

לא, אני מבינה, אבל מה יש פה?

שייקה אל עמי:

מה?

רחלי רוטנברג:

למה אתם לא נכנסים בחלקה שלכם?

רפי אטינגר:

זה החלקה שלנו, זאת החלקה שלנו.

רחלי רוטנברג:

שניה, לא, שניה, בהנחה ש- (לא ברור) ,

שייקה אל עמי:

(לא ברור) יש מדרגות,

רפי אטינגר:

אבל אין הנחה,

שייקה אל עמי:

יש פה מדרגות,

רפי אטינגר:

מה לעשות ש-40 שנה (לא ברור) .

ישראל קלרמן:

למה, למה? (לא ברור) רפי.

שייקה אל עמי:

יש פה מדרגות שעולות,

(מדברים ביחד)

שייקה אל עמי:

מקומת קרקע, מקומת קרקע .

דובר לא מזוהה:

יש שם מעלית, אדוני.

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך שאלה, מה יש פה?

אמיר קלויזנר:

יש שם מעלית.

שייקה אל עמי:

יש פה מדרגות שעולות, יש פה מדרגות שעולות למעלה.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) הכניסה הראשית לבית שלנו, יש פה,

יוסי חביליו:

לא, בסדר, (לא ברור) .

דובר לא מזוהה:

ויש שם חדר מדרגות חיצוני,

רחלי רוטנברג:

כן.

דובר לא מזוהה:

ומעלית. זה מתוך ההיתר של המעלית.

יוסי חביליו:

(לא ברור) תגיעו להסכמה.

דובר לא מזוהה:

הנה הוא, פה, תראו.

אריאל גולן:

אם יפרצו פתח בגדר שמה זה בסדר?

שייקה אל עמי:

אה, שאני אכנס (לא ברור) אולי נשלם גם מס כל פעם שאני זה?

אריאל גולן:

לא, לא, יפתחו,

שייקה אל עמי:

אה.

אריאל גולן:

יפתחו פתח בגדר,

יהודה פרוידינגר:

למה אתם לא נכנסים מקומה (לא ברור) ,

שייקה אל עמי:

לא, יש פה, זה בינוי, זה חדר המדרגות. אני, זה שביל הכניסה שלי הביתה.

דובר לא מזוהה:

הנה זה, זה,

אריאל גולן:

אבל אתה לא נכנס משם.

שייקה אל עמי:

40 שנה, כן, 40 שנה ככה.

אריאל גולן:

(לא ברור) הגדר?

דובר לא מזוהה:

כן, כן.

שייקה אל עמי:

לא, הגדר היום בצד, הגדר היום היא מצד שמאל. הגדר היום,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

רחלי, רחלי,

אריאל גולן:

אם יפתחו את הגדר, יעשו שם פתח, מה הבעיה?

שייקה אל עמי:

היום הגדר,

גבריאל אבזבקיב:

הגדר היום כאן.

שייקה אל עמי:

זה הגדר פה, והם מבקשים להעביר אותה לפה. זה (לא ברור) היום הגדר היא פה.

דובר לא מזוהה:

אפשר לראות את זה ב-,

שייקה אל עמי:

זה 40 שנה ככה.

גבריאל אבזבקיב:

(לא ברור) שני מודדים,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תיכף אנחנו נשמע,

אריאל גולן:

שייקה,

ישראל קלרמן:

שש, זהו.

שייקה אל עמי:

אני רוצה עוד לומר משפט אחרון.

ישראל קלרמן:

משפט אחרון.

אריאל גולן:

רגע, תענה לי על זה.

שייקה אל עמי:

מה?

אריאל גולן:

אם יפתחו לך שמה פתח,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

רגע, אבל שייקה, חכה שישמעו.

שייקה אל עמי:

חברים,

ישראל קלרמן:

רחלי, אדיר, רפי, גבריאלי,

שייקה אל עמי:

חברים, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

עוד מילה אחת.

שייקה אל עמי:

אני רוצה,

יוסי חביליו:

כן, כן.

שייקה אל עמי:

אני רוצה לומר,

אדיר שוורץ:

רגע, אמציה, אמציה, שיהיה דיון אחד.

שייקה אל עמי:

אני רוצה לומר משפט אחרון. יש לי חברים בבניין שלי, גלעדי 9. גם דיברתי איתם. אין עיני צרה מה שנקרא בבינוי שלהם, בתמ"א שלהם, לא בקומות ולא בתוספת. אני מבין את זה, אני מבין אותם, אני גם קצת מכיר את העיר וזה בסדר, העיר מתחדשת, זה בסדר. בנו מולי, עכשיו (לא ברור) זה בסדר. באמת אינני, אבל שיבנו אחד, כמו שאמרתי, זה מה שנקרא, שיבנו בגבול החלקה שלהם, על פי ההצעה של אמציה, אני לא אדריכל, (לא ברור) יש אפשרויות, ימצאו את הדרך לעשות בנייה נכונה בגבול המגרש שלהם, בשמחה רבה. כשאפשר יהיה (לא ברור) לחיים, מה שנקרא יש תמ"א, חיים איתה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

שייקה אל עמי:

אבל לא על חשבון מה שנקרא הגב שלנו.

אריאל גולן:

רגע,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

אריאל גולן:

רגע, מה עם הפריצה?

רחלי רוטנברג:

יש לנו עוד גברת שצריכה לדבר.

ישראל קלרמן:

עוד גברת,

שייקה אל עמי:

מה, דרך הבית שלהם?

ישראל קלרמן:

ששש.

רפי אטינגר:

(לא ברור) אני אגיד,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

רפי אטינגר:

בתשובה לתשובה, בסדר?

ישראל קלרמן:

לא עכשיו, אחרי זה.

רפי אטינגר:

אז אני אומר,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע את הגברת, איך קוראים לה?

אביגל כספי:

אביגל כספי.

ישראל קלרמן:

איך?

אביגל כספי:

אביגל כספי.

רחלי רוטנברג:

אביגל.

אביגל כספי:

הטענה שלנו היא בעיקר טענה של חניות ברחוב,

רחלי רוטנברג:

קודם כל תגידי איפה אתם גרים,

יוסי חביליו:

רגע, מה שמך?

אביגל כספי:

אני גרה בגלעדי 7.

רחלי רוטנברג:

גלעדי 7.

יוסי חביליו:

רגע, אבל היה פה התנגדות גם סטנדרטית שדיברה על הקומות. לא שלך גם כן?

ישראל קלרמן:

זה שלהם.

אביגל כספי:

לא, שלנו. שלנו.

יוסי חביליו:

שאומרת שהכל ארבע ופה רוצים חמש,

צחי ברים:

תשמע אותה, אחרי זה תשאל אם זה על הקומות. תשמע, היא הולכת לדבר.

יוסי חביליו:

בסדר, סליחה.

אריאל גולן:

מרים לה להנחתה.

עמנואל זלטס:

כן.

יוסי חביליו:

אני מנסה להבין, כי הם אומרים שלא דיברו,

צחי ברים:

אבל אני גם רוצה להבין.

דובר לא מזוהה:

שש קומות (לא ברור) .

רחלי רוטנברג:

אוקי.

ישראל קלרמן:

כן.

אביגל כספי:

לא, אז בעצם דובר פה על שלפי התקן נדרש 12 מקומות,

רחלי רוטנברג:

נכון.

אביגל כספי:

ובעצם נותנים ארבע מקומות פחות, רק שמונה מקומות.

רחלי רוטנברג:

כן.

אביגל כספי:

עכשיו, אם מסתכלים לא רק על הפרויקט הזה אלא ראייה כוללת על כל הרחוב שהוא רחוב קטן, יש במספר 12 תמ"א שאושר והוא בהקמה, ששם לא הוסיפו אפילו מקום חניה אחד. הכפילו את הגודל של הבניין, הוסיפו פי שניים דיירים.

צחי ברים:

איפה?

אביגל כספי:

מספר 12,

ישראל קלרמן:

אה.

אביגל כספי:

בגלעדי 12,

ישראל קלרמן:

כן.

אביגל כספי:

זה כבר פרויקט שהוא נמצא בבנייה.

יוסי חביליו:

שזה לא טוב.

אביגל כספי:

מה?

יוסי חביליו:

שזה לא טוב.

אביגל כספי:

נכון, זה מה שאני אומרת.

יוסי חביליו:

נו, אז למה לא התנגדתם להוא גם?

אביגל כספי:

אבל אנחנו לא שכנים, אין לנו,

יוחנן וייצמן:

מי אמר שזה לא טוב? זה מעולה.

יוסי חביליו:

זה לא טוב. יוחנן, סבבה.

ישראל קלרמן:

כן?

יוסי חביליו:

אני לא בעד (לא ברור).

אביגל כספי:

עכשיו הגישו גם בגלעדי 8, גם לא עומד בתקן. בסופו של דבר האפקט המצטבר זה שלא יהיו מקומות חניה בכלל. כלומר, אם מאשרים,

ישראל קלרמן:

לא, אבל (לא ברור) שבתמ"אות יש הקלות בנושא של החניה.

אביגל כספי:

נכון, אבל אני אומרת, אני יודעת שיש הקלות,

יוחנן וייצמן:

כמה יחידות דיור מוסיפים?

אביגל כספי:

אבל כשבאים,

רחלי רוטנברג:

לא, גם נותנים 1:1.

ישראל קלרמן:

ארבע.

רחלי רוטנברג:

פשוט לא נותנים את התקן הגבוה שזה 2:1, זה לא שלא נותנים פה 1:1.

ישראל קלרמן:

נותנים פה 1:1, כן. מאה אחוז, בסדר.

דובר לא מזוהה:

אין פה 1:1,

ישראל קלרמן:

עוד משהו?

אביגל כספי:

יש עוד טענות ש-,

יוחנן וייצמן:

כמה הם רחוקים מרכבת?

דובר לא מזוהה:

כמה קיימות היום? חמש.

אביגל כספי:

מה?

יוחנן וייצמן:

כמה הם רחוקים מרק"ל?

אביגל כספי:

כעיקרון אנחנו במרחק של 5, אולי קצת יותר, 10 דקות הליכה מדרך חבורן, אבל זה עובד לשני הכיוונים. כי מה שקורה שכל הבניינים הענקיים שהם על ציר הרק"ל הם בניינים בכלל בלי חניה, אז אם אנשים מחזיקים רכב מכל מיני סיבות בכל אותם בניינים אז הם באים ומחנים את הרכבים ברחובות הקטנים. אז זה רחוב שברגע שציר הרק"ל יהיה בנוי אז לא יהיה בו חניה, אז אם עכשיו גם מצמצמים לדיירים של הרחוב עצמו,

רחלי רוטנברג:

אצלכם יש חניה בבניין?

אביגל כספי:

מה?

ישראל קלרמן:

טוב, תודה רבה.

רחלי רוטנברג:

אצלכם יש חניה?

ישראל קלרמן:

אז אנחנו, עוד משהו? עוד משהו?

רחלי רוטנברג:

אצלכם בבניין יש חניה שלכם?

אביגל כספי:

יש חניה לכל דירה חוץ מדירה אחת.

יוסי חביליו:

אז מה בעצם את מבקשת, שלא ייתנו להם לבנות בכלל? שייתנו רק שתי דירות? מה הבקשה?

ישראל קלרמן:

שיוסי חביליו היא מבקשת.

אביגל כספי:

שיוסי חביליו, אבל,

יוסי חביליו:

הם יכולים להוסיף?

אביגל כספי:

מה? היה, בתכנית הראשונה היה יותר מקומות חניה אבל זה היה על חשבון עצים לשימור, שאנחנו מברכים על זה שלא, יש בכניסה לבניין שני עצים לשימור, עצי ברוש עתיקים, יש גם עמוד תאורה מנדטורי. אז זה טוב שהתכנית החדשה, במקור תכנון,

(מדברים ביחד)

אמציה אהרונסון:

אפשר לעשות פה חניה רובוטית, 12 מקומות חניה על אותו ספייס. אנחנו עושים היום דיור מוגן בהר חומה,

יוסי חביליו:

מה זה רובוטית, מה, המתקנים האלה?

אמציה אהרונסון:

שאתה מכניס את האוטו שלך, לוחץ את המספר שלך והאוטו עולה. כמו שזה במכפיל. ואתה לא יורד לתוך הבור.

דובר לא מזוהה:

זה לא כלכלי פה.

ישראל קלרמן:

טוב, זהו, אנחנו מבקשים, עוד משהו?

יוסי חביליו:

רגע, והקומות? או ש-,

ישראל קלרמן:

יוסי, אתה תפסיק עם הניהול הזה, ניהול הדיון הזה, זה לא לעניין.

יוסי חביליו:

אני שואל שאלות, מה?

ישראל קלרמן:

תן להיא, אל תשאל שאלות, אתה לא שואל שאלות. היא נותנת את ההתנגדות שלה, אנחנו שומעים אותה, נקבל תשובות, (לא ברור) בסוף שלא תשאל. תן לי לשמוע אותה עד הסוף.

אביגל כספי:

לא, הדבר השני זה באמת לעניין הקומות, כי יש פה עניין של שימור מרקמי. כלומר, יש אזורים בתוך השכונה וזה אזור קצת שונה, אבל גם בהמלצה של מהנדס העיר כתוב, כאילו, נאמר ככה. מובן כי מחלקת שימור סבורה שאכן מדובר בפגיעה של ממש במרקם השימורי ובמאפיינים הייחודיים של השכונה,

ישראל קלרמן:

לנו יש חוות דעת אחרת משם.

אביגל כספי:

זה המלצת מהנדס העיר מיום 25.8.22.

רחלי רוטנברג:

מחלקת שימור כתבה שזה תואם.

עמנואל זלטס:

זה כנראה בתכנון, רחלי.

רחלי רוטנברג:

לא, לא,

רוחמה יעקבי:

שזה בסדר.

רחלי רוטנברג:

מחלקת שימור כותבת שזה תואם וזה בסדר.

אביגל כספי:

אבל פה כתוב,

יוסי חביליו:

רגע, יש פה, אז רגע, יש פה,

רחלי רוטנברג:

אני אפתח את זה, אני אפתח את ההמלצה.

יוסי חביליו:

היא אומרת שכתוב שזה לא אותה חוות דעת.

רוחמה יעקבי:

אז היא תבדוק.

אביגל כספי:

בכל אופן כתוב שתינתן עדיפות לתכניות מפורטות בתחום תכנית האב לשם הגשמת מטרותיה, על פני בקשות מכוח תכנית.

רחלי רוטנברג:

מאיפה את מקריאה?

אביגל כספי:

ממה שמצאתי (לא ברור) ,

רחלי רוטנברג:

לא, את מקריאה מ-,

דובר לא מזוהה:

זה מפה, מפה.

רחלי רוטנברג:

נראה לי מהמדיניות.

אמציה אהרונסון:

לא,

דובר לא מזוהה:

מהמדיניות, מהמדיניות.

אביגל כספי:

לא, לא, לא,

אמציה אהרונסון:

מהמלצת מהנדס העיר.

דובר לא מזוהה:

כן, זה מהמדיניות.

רחלי רוטנברג:

מהמדיניות.

אמציה אהרונסון:

התאמת הבקשה לתכנית 10038 ולמדיניות התכנון היא,

דוברת לא מזוהה:

מדיניות.

אמציה אהרונסון:

מוצע בקווי בניין תמ"א 2 שני מטר צידי וקדמי, ו-3 מטר אחורי. זה לא נכון כי מבוקשת הקלה משם, אז זה לא תואם לפה.

רחלי רוטנברג:

לא,

אמציה אהרונסון:

אותו דבר על החניה.

רחלי רוטנברג:

אני שואלת מאיפה היא מקריאה.

דובר לא מזוהה:

מהמדיניות, רחלי.

רחלי רוטנברג:

מהמדיניות.

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

רחלי רוטנברג:

שימור פה ספציפית,

ישראל קלרמן:

טוב.

רחלי רוטנברג:

כתב שזה תואם וזה בסדר.

ישראל קלרמן:

בסדר? תודה רבה. תודה רבה. נשמע עכשיו את ה-, מה, את רצית להוסיף משהו? סליחה.

אביגל כספי:

לא, רק לעניין שימור העצים שזה פשוט,

ישראל קלרמן:

כן, מאה אחוז.

אביגל כספי:

זה באמת (לא ברור) .

ישראל קלרמן:

אני רוצה רק להגיד שעכשיו, טוב ששמענו אותה, יש לנו עוד כמה התנגדויות ב-, כמו שהיא דיברה, של, אני צריך להגיד את השמות? איך זה עובד? עוד דיירים במספר 7, שמהצד זה חוזר על עצמו, כמו שהיא דיברה, גם על השימור, גם על המרקם. מה?

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) על העצים דובר.

רוחמה יעקבי:

כן.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אז אני אומר, הבניין, יש לכם בבניין מצגר? איילת מצגר?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

ופרנסיס?

דובר לא מזוהה:

פרנסיס,

רוחמה יעקבי:

גם תומר, תומר.

ישראל קלרמן:

הם פה?

דובר לא מזוהה:

הם פה.

רוחמה יעקבי:

כן.

ישראל קלרמן:

אבל אני רואה שבאמת זה חוזר על עצמו והם אומרים את אותו דבר מה שאת אמרת, אז אני (לא ברור) את זה גם. בבקשה,

אמיר קלויזנר:

אוקי.

ישראל קלרמן:

שמך רק.

אמיר קלויזנר:

אני אמיר קלויזנר, בשם היזם. אוקי, אז קודם כל,

יוסי חביליו:

רגע, אתה עורך דין?

אמיר קלויזנר:

כן, אני עורך דין, אבל אני בעצם גם שותף בחברה היזמית, אבל אני, המקצוע שלי עורך דין.

רון בצלאל:

חסכתי בעורך דין, הבאתי שותף.

אמיר קלויזנר:

קודם כל מבחינת הנושא של גבול המגרש, כן? אז גבול המגרש כמובן נקבע באמצעות מפות שהם המפות שקובעות גבולות מגרש. יש פה גם תצ"ר, והמדידה שהמודד שלנו עשה היא תואמת את התצ"ר.

דובר לא מזוהה:

התצ"ר לא רשום.

אמיר קלויזנר:

הטאבו, הטאבו,

דובר לא מזוהה:

התצ"ר לא רשום.

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, אל תענה לו. אבל שניה.

יוחנן וייצמן:

בוא, אנחנו,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) הבטחתי להפריע לו.

ישראל קלרמן:

תן לי רגע לשאול אותו, שניה אחת, אני גם יש לי שאלה אבל.

אמיר קלויזנר:

הטאבו,

צחי ברים:

אז קיימת את ההבטחה.

אמיר קלויזנר:

נכון שהם אמרו שהטאבו, שנסח הטאבו זה ראייה חותכת, אבל היא ראייה חותכת לזכויות הבעלות במקרקעין. היא לא ראייה חותכת לגבולות מגרש, והיא אפילו לא ראייה לכאורה לגבולות מגרש. אין שום קשר, גבולות מגרש לא הולכים לתשריטים של בתים משותפים שנרשמו, שהם בכלל לפעמים לא תואמים להיתרים וזה עניין אחר. ויש שמה מלא טעויות גם ביחס לבניינים וגם ביחס למגרשים, וזה בכלל לא נוגע לעניין. בשביל זה הולכים למודדים, לא הולכים לתשריטים מלפני 40 שנה.

דובר לא מזוהה:

למה?

אמיר קלויזנר:

אם הם היו רוצים הם יכלו להביא מודד שיוכיח את הטענות שלהם. עכשיו יש פה,

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל שאלה אחרת לפני זה,

אמיר קלויזנר:

כן.

ישראל קלרמן:

שניה, סליחה שאני מפריע אבל. הוא אומר, הבחור, שהוא הולך שמה 30 שנה ו-40 שנה. איפה הבניין הזה היה? למה לא מחה, למה לא,

אמיר קלויזנר:

אז בואו אני אגיד לכם. מבחינת המדידה, תיכף אני אתייחס לזה, אחריי גם יש עוד כמה טענות לדייק את הדברים, שהאדריכל מטעמנו, עורך הבקשה דוד בלצקי הוא גם ירחיב. אבל קודם כל בגדול, כי יש פה גם עוד כמה טענות חוץ מהנושא של גבול המגרש. קודם כל, מי שאמר של ה-40 שנה, שייקה, הוא קנה את הדירה שלו, ותקן אותי אם אני טועה, בעשור האחרון, והוא קנה אותה אחרי שכבר עשו את

היתר הבנייה של המעלית, לפני מספר שנים, והיתר הבנייה של המעלית שלהם הוא בעצם שינה את המצב בשטח.

דובר לא מזוהה:

אבל הוא קומה ראשונה.

דובר לא מזוהה:

שקר וכזב.

אמיר קלויזנר:

תיכף אנחנו נראה (לא ברור) ,

דובר לא מזוהה:

שקר וכזב.

אמיר קלויזנר:

שקר?

ישראל קלרמן:

אנחנו שמענו משהו אחר, שמענו שהמעלית מהיום הראשון.

רפי אטינגר:

בואו, תקשיבו,

אמיר קלויזנר:

לא, לא, לא, לא, שניה,

רפי אטינגר:

זה כבר מקומם, כי לבוא ולהגיד,

אמיר קלויזנר:

שניה.

רפי אטינגר:

דברים שהם לא אמת,

ישראל קלרמן:

מה לא אמת?

רפי אטינגר:

זה כבר מקומם.

ישראל קלרמן:

מה לא אמת?

רפי אטינגר:

ש-, ש-,

אמיר קלויזנר:

תראה, הם,

רפי אטינגר:

שהוא שינה את המצב בשטח?

ישראל קלרמן:

מי אמר לא אמת? שניה,

דובר לא מזוהה:

מי אמר את זה?

ישראל קלרמן:

המעלית לפי דעתך, לפי מה שאתה יודע, היא מיום הקמת הבניין?

אמיר קלויזנר:

לא, לא, לא אמרתי,

ישראל קלרמן:

בת כמה המעלית? תענה לי על זה.

אמיר קלויזנר:

לא אמרתי.

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך שאלה, תענה לי.

רפי אטינגר:

הוא אמר שהגדר שמה (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

עזוב את הגדר, בת כמה המעלית?

אמיר קלויזנר:

המעלית לא.

ישראל קלרמן:

בת כמה?

אמיר קלויזנר:

לא יודע, זה תשאל את אמציה, הוא בנה.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) האחרון ולא 40 שנה, הייתה המעלית,

רפי אטינגר:

הוא לא מדבר על המעלית.

דובר לא מזוהה:

מה זה קשור,

רפי אטינגר:

הוא מדבר על גבול המגרש.

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה, עזוב גבולות עכשיו, עזוב גבולות.

רפי אטינגר:

לא הבנתי, שייקה הזיז את הגדר? מה זה הדבר הזה?

ישראל קלרמן:

אני לא שומע. רפי, רפי, חבל, רפי, חבל.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה לשמוע אותך. רפי.

דובר לא מזוהה:

הוא אומר ששייקה קנה שמה (לא ברור) ,

דובר לא מזוהה:

לא, הוא אומר,

אמיר קלויזנר:

(לא ברור) שהיה היתר בנייה של המעלית, הוא הוציא, היתר הבנייה הוא מ-2017, הנה היתר הבנייה.

אמציה אהרונסון:

נכון.

אמיר קלויזנר:

יפה. שייקה, באיזה שנה קנית את (לא ברור) ?

אמציה אהרונסון:

מה שונה במדרגות ובשביל?

אמיר קלויזנר:

אתה שינית ואתה רימית,

אמציה אהרונסון:

אז מה?

אמיר קלויזנר:

אז תן לי להראות את זה,

אמציה אהרונסון:

אני שיניתי את המפה?

אמיר קלויזנר:

אתה שיניתי במדידה והזזת אותה, ותיכף יראו אותה. אז תן לי, תעשה רעש, בסוף אני אגיד את זה ואראה את זה. אתה זה שרימה, אתה זה שרימה.

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

בוא נשמע אותו ברצף, הם לא הפריעו לך.

אמיר קלויזנר:

(לא ברור) את הרמאות שלו.

ישראל קלרמן:

חברים, אני לא רוצה, בוא לא ניכנס לרמאויות או לשקרים,

אמיר קלויזנר:

לא, הוא עשה את ההיתר שבו הזיזו את הגדר (לא ברור) ברמאות,

ישראל קלרמן:

לא,

אמיר קלויזנר:

עבודה מאד יפה.

ישראל קלרמן:

לא קורא לזה רמאות. בסדר.

צחי ברים:

אמציה.

ישראל קלרמן:

יותר טוב שאני יודע מה שאתה אומר, ש-,

אמיר קלויזנר:

עשה בניגוד למדידה.

ישראל קלרמן:

שהמעלית היא מאלפיים,

(מדברים ביחד)

אמיר קלויזנר:

השביל,

ישראל קלרמן:

שניה, אתה אומר שהשביל שהוא הכניסה היחידה, כמו שאמר שייקה אל עמי, שהוא נכנס דרך זה לבית, השתנה בעקבות היתר בנייה שניתן למעלית מ-2017?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

עובדתית,

שייקה אל עמי:

כשאני קניתי את הבית,

ישראל קלרמן:

מתי זה היה?

שייקה אל עמי:

המעלית לא הייתה.

ישראל קלרמן:

מתי זה היה?

שייקה אל עמי:

מה שנקרא, אני קניתי את הבית ב-2017, המעלית לא הייתה, המעלית נבנתה לאחר מכן. שביל הכניסה היה, מה שנקרא,

ישראל קלרמן:

אבל (לא ברור) לא שביל. המעלית (לא ברור) למקום אחר הרגיל.

דובר לא מזוהה:

אתה שקרן.

שייקה אל עמי:

הלא השביל היה במקומו, הגדר היה במקומו,

דובר לא מזוהה:

שקרן? תיכף נראה מי,

(מדברים ביחד)

שייקה אל עמי:

האופן שבו אני קניתי,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) תן לו לסיים לדבר.

שייקה אל עמי:

מה שנקרא כאילו,

(מדברים ביחד)

אמיר קלויזנר:

קודם כל הריצוף,

צחי ברים:

אמציה, תקשיב, אני לא מכיר את התיק הזה, רוצה ללמוד את זה. אנחנו צריכים בסוף להחליט, אתם לא נותנים להבין את זה.

אמיר קלויזנר:

תראה,

צחי ברים:

אוקי.

אמיר קלויזנר:

עכשיו, קודם כל, הריצוף שמה שעשו,

צחי ברים:

תנו להבין את העניין.

אמיר קלויזנר:

הוא ריצוף חדש, זה לא הריצוף המקורי. כמובן שזה לא השביל המקורי, אני לא יודע אם יש פה תמונות. עכשיו, היה פה ערבוב בין שתי טענות. הגדר, קודם כל הגדר, גבול המגרש לא נקבע לפי גדר רשת, לפי, הם בעצם טענו על שני דברים. אחד במגרש שלנו ואחד במגרש שלהם. אוקי? כדי לדעת את גבול המגרש במגרש שלהם הם ניסו לערבב את הנקודה העיקרית פה עם כל מיני ניירות ומספרים ועם הטענות שקשורות אלינו. אבל בעצם אם הולכים לבניין שלהם בשורה התחתונה, אם הולכים בבניין שלהם ומסתכלים על היתר הבנייה המקורי, אז הבניין, המרחק של הבניין בהיתר הבנייה המקורי מגבול המגרש הוא 4 מטר. אוקי? עוד מעט גם דוד יפרט, זה מופיע, רואים בדיוק 4 מטר, זו המדידה של מרקסטון. הם ניסו לדבר, אצלנו בבניין, אנחנו כרגע לא דנים על אצלנו, על המרחק של הגדר מהבניין שלהם. 4 מטר. אחרי זה רואים היתר בנייה, אמציה אהרונסון עשה שם שני היתרי בנייה, אחד להרחבת דירת הפנטהאוז שלו ואחד יותר מאוחר למעלית. אם הולכים למדידה בהרחבת דירת הפנטהאוז שלו, ששמה הנושא של הגדר לא היה חשוב, אז רואים את המדידה שעדיין יש 4 מטר בין הבניין הקיים לבין הגדר, 4 מטר. אם מסתכלים במדידה אחרי זה, היתר הבניה של המעלית שהוא היתר חדש,

יוסי חביליו:

עד עכשיו זה פחות או יותר דומה.

(מדברים ביחד)

אמיר קלויזנר:

אם מסתכלים שמה אז קודם כל המדידה, אין, נעלם השם של המודד, מישו מחק אותו. תמיד במודדים רואים מי עשה. מרקסטון, בוטי, אלסטר שגם דיברנו איתו ובדקנו את הנושא מולו. אז המדידה נמחקה על ידי, סביר להניח עורך הבקשה שזה אמציה, ושמה גבול המגרש בניגוד לבניין המקורי ולבקשה של ה-5% השלמת גג, אז הוא זז ב-20 ס"מ. והוא פתאום נהיה 14 (לא ברור) ,

אמציה אהרונסון:

מה זה קשור ל (לא ברור) ?

אמיר קלויזנר:

סליחה, אז מישו הזיז את גבול המגרש בהיתר של המעלית שאתה עורך הבקשה, מישו הזיז את גבול המגרש. כמובן בשטח, ושמה באמת עובר שביל הגישה, והוא אגב קנה את זה אחרי היתר הבנייה, ושמה באמת שביל הגישה רחב יותר. אגב, אנחנו בשיחה הראשונית איתם כשאמרנו להם להסיר את זה, אמרנו, אין בעיה, אנחנו מוכנים לתת לך, אם לא תתנגדו לנו לכל הפרויקט, אין בעיה, אנחנו מוכנים בפועל להשאיר לך את המעבר. אין שום בעיה.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) שיבוא מישו אחר,

אמיר קלויזנר:

אמרנו,

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) את ההתנגדות.

אמיר קלויזנר:

בפועל נעשה, בוא תגיד מה זה, והם לא הסכימו. הם דרשו מאיתנו להכיר בזה שהגדר שהוזה בהיתר הבנייה האחרון בניגוד לכל ההיתרים האחרים ובניגוד למדידה, שנכיר בה כגבול המגרש האמיתי וככה נשרטט את הזה שלנו, בניגוד למדידה של המודד שלנו ובניגוד למדידה של התצ"ר. ולכן אנחנו דנים בנושא הזה היום.

אמציה אהרונסון:

מה האינטרס להזיז את הגדר? איזה שטות אתה אומר.

אמיר קלויזנר:

אוקי, נבדוק את זה.

אמציה אהרונסון:

הנה המדידה של אלסטר,

אמיר קלויזנר:

עוד מעט, עוד מעט,

אמציה אהרונסון:

שעליה מבוסס הכל,

אמיר קלויזנר:

עוד מעט, עוד מעט אנחנו נראה את הבקשות שלך,

(מדברים ביחד)

אמיר קלויזנר:

תיכף האדריכל יראה את זה.

רונן בצלאל:

תיכף האדריכל יראה את זה.

(מדברים ביחד)

אמיר קלויזנר:

זה בנושא הזה, זה בנושא של המדידה אצלם. עכשיו בנושא של המדידה אצלנו. קודם כל, היה שמה, אני חושב ש-, היה שמה טעות במשרד אדריכלים, במשרד אדריכלים אצל בלצקי והוא, אני חושב דיבר עם רחלי,

רחלי רוטנברג:

אני הסברתי,

אמיר קלויזנר:

וכבר תיקן אותה.

רחלי רוטנברג:

אני הסברתי את זה.

אמיר קלויזנר:

אוקי. בטעות כנראה האדריכלית שמה הסיטה על הציר את הבניין הקיים בעצם, ואז הוא נהיה באלכסון והם תיקנו את זה והחזירו את זה, זה טעות טכנית שהיא לא עוזרת לנו בשום דבר, פשוט הייתה טעות טכנית של האדריכלית והוא סידר אותה.

צחי בריס:

זאת אומרת על מה? לגבי (לא ברור) ?

רחלי רוטנברג:

על המרחק.

אמיר קלויזנר:

לא, לא, זה לא קשור לשביל בכלל, השביל זה עניין,

ישראל קלרמן:

למה אתה אומר את זה?

רחלי רוטנברג:

מה שהראיתי לכם,

ישראל קלרמן:

מי העלה את זה? מי העלה את זה?

אמיר קלויזנר:

לא, כי הם העלו,

רחלי רוטנברג:

לא, כי זה מראה את,

אמיר קלויזנר:

הם העלו כל מיני מספרים,

ישראל קלרמן:

לא שמעתי את זה, הלאה.

אמיר קלויזנר:

הם אצלם, כל מיני מספרים,

ישראל קלרמן:

טוב, הלאה.

אמיר קלויזנר:

בשורה התחתונה, אנחנו מבחינת הבינוי אצלנו, אז אנחנו עומדים בקו בניין של התמ"א, שניה, אני אחריג את הממ"ד, של שני מטר. אנחנו התרחקנו פחות, התקרבו פחות מזה לגבול המגרש, ויש נקודה שהתקרבו ל-1.68 מטר, זאת אומרת חרגנו ב-32 ס"מ ופרסמנו את זה, זה חריגה קטנה, הכרחית, אין ברירה.

רפי אטינגר:

1.32 מטר.

אמיר קלויזנר:

לא,

רפי אטינגר:

1.32 מטר.

אמיר קלויזנר:

לא,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא, לא, זה, זה הבנו.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את הוויכוח הזה (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

את הוויכוח זה שמענו, כן.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

הלאה, הלאה.

אמיר קלויזנר:

התרחקנו 1.68 מטר.

ישראל קלרמן:

גודל ממ"ד?

אמיר קלויזנר:

עכשיו, הם באו, כשישבנו איתם, אז שמה רוחב הממ"ד, הממ"ד הוא כמובן תקני, רוחב הממ"ד שמה הוא 2.80. אז הוא אמר, בואו תתרחקו, תקטינו כמה שיותר. עכשיו, אפשר לעשות אותו 2.70, 2.60, שזה מאד יפגע בבעלי הדירות אצלנו, וזה ירחיק לו את הקיר הזה בעוד 10 ס"מ, זה לא יועיל לו בשום דבר. אז זה אומרים, זה נהנה, אתה יודע, הוא לא נפגע בכלום מהכמה ס"מ האלה, זה מה שיעזור לו בחיים, שנעשה להם חדר יותר גרוע?

ישראל קלרמן:

חלונות?

אמיר קלויזנר:

חלונות, יש שם מרפסות, ארבע מרפסות לכיוון של הבניין,

רחלי רוטנברג:

לא, הוא שואל אם החלון של הממ"ד לא לכיוון,

אמיר קלויזנר:

החלונות של הממ"ד לא לכיוון שלהם,

דובר לא מזוהה:

וגם החלונות לא הגדלנו, רק בהתאם להנחיות.

אמיר קלויזנר:

יש היום כבר מרפסות ופתחים, המרחק הוא 7.5 מטר בין הבניינים באזור ההוא. וזה לא משהו שהוא קרוב יותר מדי. עכשיו, יש פה עוד מספר נושאים שהועלו, אלה הנושאים העיקריים. עכשיו, יש פה עוד מספר נושאים שהועלו. אחד, לא יודע, אמרו, יש בפועל חמישה מקומות חניה. אני לא לגמרי הבנתי את הטיעון, אבל מקומות החניה שיש בפועל חמישה הם בשטח שהוא שטח שמסומן כהפקעה. ובגלל שיש פה הפקעה משמעותית אז באמת המקסימום שהצלחנו לעשות, כרגע יש שמונה חניות, אנחנו שרטטנו טיפה יותר, אולי אחת יותר, אבל דרשו מאיתנו לעשות שמה, במחלקת התנועה דרשו מאיתנו לעשות שמה איזה עמדת המתנה ולכן, שזה משהו,

רחלי רוטנברג:

לא, רצו שתשמרו עצים ולכן,

אמיר קלויזנר:

אה, שימור העצים בכל מקרה אנחנו משמרים,

רחלי רוטנברג:

לא, שמה היה פתרון לעוד חניות ואז שימור ומחלקת תכנון אמרו,

אמיר קלויזנר:

יכול להיות שאנחנו יכולים לעשות עוד חניה אם היו נותנים לנו מכפיל אבל לא רצו לתת לנו.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, ישראל, שאלה,

דובר לא מזוהה:

איזה ישראל?

יוחנן וייצמן:

איך, למה ביקשתם שמונה חניות? מי ביקש ממכם שמונה?

אמיר קלויזנר:

עשינו שמה שני משלשי חניה, עשינו באמצעות מכפיל,

יוחנן וייצמן:

איזה תקן חניה אתם?

רחלי רוטנברג:

תקן גבוה.

יוחנן וייצמן:

לא, הם בתוך 300 מטר לרק"ל.

רחלי רוטנברג:

אני יודעת שמחלקת הסדרי תנועה כתבה להם,

יוחנן וייצמן:

לא,

רחלי רוטנברג:

לפי תקן גבוה.

יוחנן וייצמן:

הם לא בתקן גבוה. 5166 ב' קובע 300 מטר, אסור לתת יותר מרחק.

יהודה פרוידינגר:

קו אווירי?

דובר לא מזוהה:

זה בתוך 300 מטר?

יוחנן וייצמן:

186.

אמציה אהרונסון:

זה לא כתוב (לא ברור) .

דובר לא מזוהה:

אם אתה אומר,

רחלי רוטנברג:

אז נבדוק את זה,

יוחנן וייצמן:

זה לפי,

רחלי רוטנברג:

לא, אני אבדוק עוד שניה, כי הסדרי תנועה כתבו לנו תקן של 2,

יהודה פרוידינגר:

זה גם מהשפיץ של הבניין, לא מהכניסה.

רחלי רוטנברג:

2: 1.

יוסי חביליו:

אז לא עמדתם בהסדרי תנועה.

רחלי רוטנברג:

מה?

יוסי חביליו:

לא עמדו בזה.

צחי ברים:

למה?

רחלי רוטנברג:

לא, נכון,

צחי ברים:

הם סופר עומדים.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) להוריד להם.

יהודה פרוידינגר:

יוחנן, תעשה טובה,

יוחנן וייצמן:

אסור אבל, זה חוק, זה תב"ע.

רחלי רוטנברג:

לא, יש בכל העיר.

יוחנן וייצמן:

הם לא יכולים לחרוג, (לא ברור) 5166 ב', ליד רק"ל אסור לתת חניה.

דובר לא מזוהה:

זה לא יכול להיות,

יהודה פרוידינגר:

מותר, מותר, מותר.

יוחנן וייצמן:

אי אפשר, זה לא חוקי.

יהודה פרוידינגר:

אפשר, אפשר.

רחלי רוטנברג:

זה לא ממש (לא ברור), טוב, אני אענה אחר כך.

אמיר קלויזנר:

עכשיו בנושא, אז בנושא החניה אנחנו עשינו את המקסימום, ביקשו,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) מה הוא אמר?

רחלי רוטנברג:

לא, לא,

רוחמה יעקבי:

עזוב, עזוב.

רחלי רוטנברג:

פתרון החניה שלנו.

אמיר קלויזנר:

אז באמת ביקשו מאיתנו לצמצם, להפוך שמה מכפיל או שניים לחניה רגילה בשביל ה-, אז עשינו את זה ונשאר שמונה. בנושא של הקומות אנחנו כמובן עומדים במדיניות, המדיניות שם זה שש קומות, אין שום בעיה, יהיו שלוש קומות. אז אנחנו בסך הכל מוסיפים שתיים, יוצא חמש, זה אחת פחות מהמדיניות. בואו נראה רק אם בהתנגדות הייתה עוד איזה טענה נוספת שאני צריך, יש פה טענות שהם לא,

רחלי רוטנברג:

גלעדי 7.

אמיר קלויזנר:

מה? גלעדי 7, אז יש את הנושא של השימור, אנחנו משמרים. הנושא של החניות אנחנו עשינו את המקסימום, הורידו לנו. הנושא של הקומות זה לפי המדיניות, ויש, אני חושב שזה מכסה את הטענות. אם יש (לא ברור) ,

אביגל כספי:

יש עוד משהו שכתבנו שלא אמרנו בעל פה, שזה העניין של,

ישראל קלרמן:

עוד רגע, עוד רגע, הוא יסיים ואתם יכולים להשיב,

רחלי רוטנברג:

לא, שיענה לה. שיענה,

אמיר קלויזנר:

כן, מה? לאיזה עוד נקודה צריך להתייחס?

אביגל כספי:

החלונות גם בצד מזרח וגם בצד מערב, בעצם זה הופך להיות מחלונות גם פתח לכל האורך.

דובר לא מזוהה:

לכל הגובה.

אביגל כספי:

לתוך חדרי השינה שלנו.

רחלי רוטנברג:

איזה חלון? איזה חלון? תראי לנו.

אביגל כספי:

הולכים להיות חלונות לתוך חדרי השינה.

רחלי רוטנברג:

איפה, איזה חלון?

אביגל כספי:

מה?

רחלי רוטנברג:

איזה חלון?

אמיר קלויזנר:

מה, זה של הסלון?

אביגל כספי:

בדיוק.

דובר לא מזוהה:

מהסלון שלך לחזית.

אמיר קלויזנר:

זה, זה? החלון הזה?

דובר לא מזוהה:

בצד שלנו.

אמיר קלויזנר:

לא, אנחנו מדברים גלעדי 7. רגע, גלעדי 7.

דובר לא מזוהה:

היא מדברת עכשיו על הבניין האחר.

אמיר קלויזנר:

זה? כן.

יוסי חביליו:

זה או לא?

אביגל כספי:

גם, אבל גם לצד השני, גם לצד השני.

רחלי רוטנברג:

איפה? איפה יש חלון גדול לכיוון, חדש?

אביגל כספי:

אצלכם גם יש,

דוד בלצקי:

זה חלונות קיימים,

דובר לא מזוהה:

במרפסות (לא ברור) ,

רחלי רוטנברג:

לא, אבל כאן כל החלונות קיימים.

דוד בלצקי:

זה קיים.

רחלי רוטנברג:

כל החלונות בצד הזה קיימים. אני מנסה להבין מה את אומרת שם.

אביגל כספי :

לא,

רחלי רוטנברג :

בואי, תקומי, תראי לנו.

יוסי חביליו :

לכי לשרטוט.

רחלי רוטנברג :

תראי לנו איפה החלון החדש.

אביגל כספי :

רגע, זה,

דוד בלצקי :

זה קיים.

רחלי רוטנברג :

כל החלונות לצד שלכם,

יוסי חביליו :

מה זה הצהוב הזה?

רחלי רוטנברג :

לפי מה שאני רואה, קיים,

אמיר קלויזנר :

הריסה של מרפסת קטנה.

רחלי רוטנברג :

קיים, קיים, קיים,

אמיר קלויזנר :

קיימת.

רוחמה יעקבי:

הצהוב הוא הריסה.

אביגל כספי:

פה זה היה מרפסת.

ישראל קלרמן:

טוב.

רחלי רוטנברג:

גם פה זה עכשיו מרפסת.

ישראל קלרמן:

זהו! בסדר? תודה רבה. רק רבותיי, אני רוצה,

רחלי רוטנברג:

רגע, דוד רוצה לדבר.

ישראל קלרמן:

אה? דוד. דוד.

רוחמה יעקבי:

האדריכל.

אמיר קלויזנר:

רגע, יש עוד דיירת פה שהיא,

רון בצלאל:

דיירת שממש, היא חלשה מאד, אנחנו (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

דיירת שלכם?

אמיר קלויזנר:

כן, שלנו, היא חולת סרטן דרגה 4, היא רוצה להגיד כמה מילים.

רונו בצלאל:

לספר לכם על חוויותיה מאמציה.

ישראל קלרמן:

מה היא רוצה?

אמיר קלויזנר:

להגיד כמה מילים.

רונו בצלאל:

חוויה על אמציה,

רוחמה יעקבי:

היא רוצה לדבר, המבקשים.

רונו בצלאל:

(לא ברור) אדם חולה עם סרטן בבית.

רחלי רוטנברג:

מה זה קשור לדיון פה?

דובר לא מזוהה:

מה זה קשור?

רונו בצלאל:

מה זה קשור? זה 70% ממה (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי,

פרנסיס קרומר:

אני רוצה להגיד,

(מדברים ביחד)

פרנסיס קרומר:

שמי,

רוחמה יעקבי:

מותר לה, מותר לה.

פרנסיס קרומר:

אני אחת מבעלי הבית.

(מדברים ביחד)

רוחמה יעקבי:

שקט.

ישראל קלרמן:

מה השם?

דובר לא מזוהה:

פרנסיס קרומר.

פרנסיס קרומר:

פרנסיס קרומר. אז מה שאני רציתי להגיד, שאני גרה כרגע בדירה של 42 מדרגות, ומאד ציפיתי לדירה להיכנס, ולי אין מעלית בכלל. מר אהרונסון אמר לי, לא יודעת לפני כמה זמן, שעברנו אחד ליד השני בשכונה, שהוא רוצה לעשות כל מאמץ כוחו לדחות את הבניין, את התמ"א. עכשיו, אני, אז התמ"א כבר נדחה שנה.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) what Amatzya said.

פרנסיס קרומר:

אה, הוא אמר שהוא רוצה, הוא יעשה,

דובר לא מזוהה:

הוא עושה את כל כוחו,

פרנסיס קרומר:

את כל מאמץ כוחו,

דובר לא מזוהה:

כדי לדחות את הבניין.

פרנסיס קרומר:

לדחות את הבנייה. עכשיו, אין טענה קונקרטית לעשות את זה. יש לי מחלה, מחלה סופנית, אני רציתי ממש לבקש שיעזור לנו כבר להתחיל את הפרויקט שאני כבר מחכה, אפילו לא יודעת כמה זמן, אבל זה הרבה זמן. זהו.

אריאל גולן:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. איפה אתם גרים היום?

אריאל גולן:

9.

פרנסיס קרומר:

מה זה?

דובר לא מזוהה:

אנחנו גרים בפנינה, בגלעדי 2.

פרנסיס קרומר:

אנחנו גרים בגלעדי, אבל בשכירות.

ישראל קלרמן:

גלעדי 2.

רחלי רוטנברג:

אה, הדירה שלכם בגלעדי 9?

ישראל קלרמן:

מה השם שלכם?

פרנסיס קרומר:

פרנסיס קרומר.

דובר לא מזוהה:

היא לא יכולה להגיע הביתה,

רחלי רוטנברג:

באיזה קומה היא גרה?

יוסי חביליו:

באיזה קומה? לא, אבל היא לא גרה שם, היא גרה,

רוחמה יעקבי:

היא גרה בשכירות,

רחלי רוטנברג:

היא שוכרת במקום אחר,

רוחמה יעקבי:

היא שוכרת.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. דוד, דוד, דוד.

יוסי חביליו:

כן, אבל היא יכולה גם אולי לעשות מעלית.

ישראל קלרמן:

רוצה להוסיף משהו או מה?

דוד בלצקי:

כן.

ישראל קלרמן:

מה?

דוד בלצקי:

כן, אני רוצה לעשות סדר.

צחי בריס:

הו.

דוד בלצקי:

כל מה שדיברנו פה, חמש דקות תנו לי בבקשה.

יהודה פרוידינגר:

אדריכל בלצקי.

(מדברים ביחד)

דוד בלצקי:

זה תכנית מדידה שאנחנו קיבלנו ממודד בשנת 20', וכאשר ראינו שתכנית המדידה הוא באלכסון, משהו כמו 30%, על מנת ש (לא ברור) יצאו כמו שצריך אנחנו החלטנו שאנחנו נעשה אותם אנכית, והאדריכלית מהמשרד שלי לצערי טעתה, וכשהיא הזיזה את התכנית שהיא אנכית מזה נובע את הטעות של ה-80 או 90 ס"מ, בגלל שהבניין,

אמציה אהרונסון:

אה, זה אנחנו לא המצאנו.

רחלי רוטנברג:

רגע.

רוחמה יעקבי:

רגע.

אמציה אהרונסון:

לא המצאנו.

רחלי רוטנברג:

אנחנו מנסים להבין.

דוד בלצקי:

אדוני, אני הסברתי לך את זה במשרד שלך ואתה הבנת את זה. הנקודה הזאת נשארה במקום, בכל מקום, זה נכון. המרחק הזה, 5.05 נכון, רק את הנקודה הזאת זה 70 או 80 ס"מ,

רחלי רוטנברג:

הזיזו את זה ככה.

אמציה אהרונסון:

תודה רבה.

רחלי רוטנברג:

כאילו הרחיקו את זה.

רפי אטינגר:

לא הבנתי, אז מה הנכון? מה המרחק הנכון?

ישראל קלרמן:

הוא אמר, יש הבדל בין הצד לצד בגלל שזה טעות של (לא ברור) זה לא קשור. הלאה.

רחלי רוטנברג:

הנה, הוא ידבר, הוא מסביר, הוא הכין מצגת.

(מדברים ביחד)

רוחמה יעקבי:

הוא הכין מצגת. דקה.

יוסי חביליו:

לא, זה יהיה הפרשנות שלי,

רחלי רוטנברג:

רגע, רגע,

דוד בלצקי:

אפשר להתקדם?

רחלי רוטנברג:

כן.

יוסי חביליו:

איפה גבריאלי גם שישתכל.

רחלי רוטנברג:

עוד? עוד?

דוד בלצקי:

עמוד 3. תסתכלו.

רחלי רוטנברג:

בבקשה.

דוד בלצקי:

הנה, זה הטעות. במקום 2.82,

רחלי רוטנברג:

4.

דוד בלצקי:

סליחה, 2.84, זה טעות. אנחנו עשינו תיקון לדבר הזה. אנחנו שלחנו את התכנית. היינו במשרד של אדון אהרונסון והראינו את זה והסברנו,

אמציה אהרונסון:

מה? היית באמצע (לא ברור) ,

דוד בלצקי:

אז שינינו את התכנית, המרחק היום, אם אפשר בבקשה להתקדם,

רחלי רוטנברג:

1.68 מטר?

דוד בלצקי:

יש תכנית מתוקנת,

רחלי רוטנברג:

אה.

דוד בלצקי:

הלאה, הלאה, הלאה, הנה, תעצרי בבקשה. זה הסכמה, זה הבניין הקיים של בניין גלעדי 9, זה תוספות הבנייה. אחרי שהזנו ועשינו את הטעות, הנקודה הזאת נשארה באותו מקום. המרחק 5.05. המרחק מהחזית האטומה של הממ"דים עד גבול החלקה 1.68 מטר ואנחנו ביקשנו הקלה לזה. המרחק הזה 2.17, זאת אומרת, אנחנו, אחרי שעשינו תיקון של התכנית, המרחק מתוספת ברוחב 197, עכשיו 2.17. זאת אומרת, 17 ס"מ יותר ממה שצריך להיות. קו הבניין 2 מטר.

רחלי רוטנברג:

אוקי, הלאה.

דוד בלצקי:

אנחנו נורא מצטערים שזה קרה, אבל זה קרה.

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) אבל איך גבול המגרש שלכם באמצע (לא ברור) ?

רוחמה יעקבי:

רגע, רגע, רגע,

צחי ברים:

תמשיך.

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) אנחנו מנסים, תבין שאנחנו מנסים.

דוד בלצקי:

אוקי.

רחלי רוטנברג:

עוד? הלאה?

דוד בלצקי:

אז עוד פעם, אתם מבינים שהתוספת הזאת קטנה וכל ההזזה הזאת עשינו לא בגלל שרצינו לרמות מישהו אלא בגלל שיש פה, ההרחבה פה הרבה יותר רחבה, בשביל להימנע מהקלה היינו צריכים להזיז, אם רצינו לרמות הייתי מזיז את הפינה הזאת, אבל הפינה הזאת נשארה במקום. וביקשנו הקלה. עשינו טעות פה.

רחלי רוטנברג:

אוקי, הבנו.

דוד בלצקי:

אפשר להמשיך בבקשה?

רחלי רוטנברג:

כן.

דוד בלצקי:

עכשיו זה, ב-17.4.69, היתר הבנייה 69/814, זה המדידה של אדון מרקסון, מודד מרקסון שעשה מדידות לבניין מספר גלעדי 11. תסתכלו בבקשה, המרחק פה 4.10 בפינה העליונה, בפינה התחתונה 4.80.

אמציה אהרונסון:

זה לבניין הקיים שנהרס, אל תטעה את הוועדה. זה לא לבניין שלנו, זה לבניין שעמד על החלקה כי אתם בניתם קודם. אז תגיד את זה בבקשה.

דוד בלצקי:

אני אגיד.

אמציה אהרונסון:

תגיד שזה לא לבניין שלך.

צחי ברים:

סליחה, אדוני,

רוחמה יעקבי:

אבל תן לו לדבר.

צחי בריס:

אתה מקלקל עכשיו לעצמך,

אדיר שוורץ:

אם אתה חושב,

צחי בריס:

יש אנשים שלא מכירים,

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

אדיר שוורץ:

אני אעשה לך פשוט,

צחי בריס:

רוצים להבין.

אדיר שוורץ:

אם אתה חושב שאתה עוזר לעצמך, אתה לא.

צחי בריס:

אתה מקלקל. הוא מדבר, באמת, אני מעריך אותך, אבל תן להבין. שעה אני מנסה להבין פה את ,

אמציה אהרונסון:

לא, בסדר, אבל זה,

(מדברים ביחד)

צחי בריס:

(לא ברור) הוא ידבר עד הסוף, תנו לו.

רוחמה יעקבי:

(לא ברור) אחר כך.

צחי ברים:

תנו לו.

רחלי רוטנברג:

זה הזיה, אי אפשר לדבר ככה.

ישראל קלרמן:

כן.

דוד בלצקי:

זה מדידה של המודד מרקסון משנת '83, כאשר פה באותו מקום יש, כתוב שם היה 4.10, פה כתוב 4. ופה כתוב 5.25 בנקודה הזאת. לבניין הקיים שנהרס, אדוני, לבניין הקיים שנהרס. (לא ברור) שם היה, פה 4 מטר, שם 4.10, פה (לא ברור) ופה 5.25, כל זה, כל בן אדם יכול לטעות. וזה המדידה הידנית, גם פה וגם שם. אני רוצה, להמשיך בבקשה, אם אפשר. אני רוצה להסביר שכאילו אותו מודד עשה טעות. עכשיו ככה, מה יש פה? יש פה היתר בנייה של בניין גלעדי 11, מספר 83 עד 189. זה רוחב החלקה שלהם, פה למעלה, בחזית הצפונית 16.20. זה מדידה של אדון אהרונסון שעשה את הבנייה,

אמציה אהרונסון:

של מרקסון. של אלסטר, תגיד.

דובר לא מזוהה:

מגיש הבקשה היה אהרונסון.

דוד בלצקי:

המודד שעשה את המדידה,

אמציה אהרונסון:

אלסטר.

דוד בלצקי:

המודד שעשה את המדידה (לא ברור) .

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) אל תפריע לו.

רוחמה יעקבי:

ששש, די.

דוד בלצקי:

רוחב החלקה בחלק הצפוני, 16.20. זה כתוב בכל היתרי הבנייה, בכל המדידות. או שאני עשיתי את האיקס, שמתי אותו לפה והראיתי את זה למודד שאתה לא רוצה להשתמש בשם שלו, והם גילו שיש פה טעות. שיש פה 16.71 במקום 16.20. הנה, זה הנקודה למה ה-,

רחלי רוטנברג:

שביל.

דוד בלצקי:

השביל הזה הוא נמצא בתוך החלקה, והוא לא נמצא בתוך החלקה. אם אנחנו מזיזים בחזרה את, עושים את הרוחב של החלקה 16.20 כמו שבכל המדידות, הבליטה מעבר לזה, 55-60 ס"מ באורך של 8 מטר שנמצאת בתוך החלקה של גלעדי 9. אני רוצה להמשיך בבקשה, אם אפשר. זה בגדול אותו דבר. לפני כמה ימים, אחרי שרציתי להכין את השיחה שלנו פה, מצאתי קו בניין מקורי. לא היתר בנייה שממנו עשיתי צילומים, קו הבניין המקורי של מדידה של מרקסון. אני מבקש, תסתכלו בבקשה. זה מדהים מה שמצאתי. 3.80, שאתם מדברים כל הזמן על זה, ה-3.80 מגיע עד הגדר. גבול החלקה נמצא פה. אתם רואים את הנקודות?

צחי ברים:

כן.

דוד בלצקי:

הנקודה היא גבול, זה גבול החלקה, הנקודה 3.80 נגמרת 30 ס"מ לפני גבול החלקה, אדוני. ואם אני אקבל 3.80 פלוס 30 ס"מ לגדר,

צחי ברים:

4.10.

דוד בלצקי:

כמו שמסומן פה, אנחנו מגיעים ל-4.10.

רוחמה יעקבי:

4.10.

צחי ברים:

4.10.

דוד בלצקי:

אתם מבינים מה שאני מסביר?

ישראל קלרמן:

כן.

צחי ברים:

לא, תחזור עוד פעם רק מה התכוונת בפניה, שזה גבול מגרש וזה גבול חלקה?

דוד בלצקי:

המידה 3.80 נגמרת פה.

צחי ברים:

כן?

דוד בלצקי:

והחלקה היא פה. אתם רואים את העיגול? אתם רואים את (לא ברור) ?

צחי ברים:

כן.

דוד בלצקי:

אז יש פה עוד 30 ס"מ.

צחי ברים:

הבנתי.

רוחמה יעקבי:

כן.

דוד בלצקי:

אוקי? אז בבקשה, אם אפשר להמשיך.

ישראל קלרמן:

זהו?

דוד בלצקי:

עכשיו,

רחלי רוטנברג:

לא, לא,

דוד בלצקי:

עוד שתי דקות.

רחלי רוטנברג:

זה מסביר את זה כל כך,

צחי ברים:

כן, כן.

(מדברים ביחד)

דוד בלצקי:

זה בגדול אותו דבר. ה-3.80 מגיע עד הקיר התומך, ופה נתתי 4.11, הנה, מדדתי, עשיתי את זה במחשב. אוקי? המידה 5 זה נכון, 4 זה נכון, זה לא נכון. אני מבקש להמשיך, אם אפשר. זה המדידה שקיבלנו מאדון בוטי, בעל המשרד, שהמודד שוורץ בודק וחותר על זה. המרחק האמיתי לפי תצ"ר בין הנקודה העליונה של הבניין גלעדי 9 עד גבול החלקה, 4.14, ונשאר מגבול החלקה עד פינה של גלעדי 11 3.55. המידה פה 5.05, מה שהסברתי קודם שלא עשינו הסטה של (לא ברור). היה טעות. אפשר להמשיך בבקשה? עכשיו זה אותו דבר, רק פשוט עשיתי את זה בגדול. 4.14, 3.55,

רחלי רוטנברג:

אוקי.

דוד בלצקי:

5.05. תמשיכי בבקשה עוד. זהו. זה הבניין שלנו, סופי לגמרי. זה המרחק 2.17, זה מרחק 5.05, זה מרחק 1.68 מטר שביקשנו הקלה, והשביל הזה, השביל הזה נמצא בין 55 ס"מ עד 60 ס"מ באורך 8 מטר בתחום החלקה של גלעדי 9. אפשר להמשיך בבקשה? עוד, עוד קצת. תסתכלו, זה היתר בנייה מספר 89.3, היתר הבנייה הישן. תסתכלו בבקשה. המרחק, זה אותו דבר בגדול. יש פה 4 מטר כתוב, מהנקודה הזאת עד לנקודה הזאת. שימו לב בבקשה,

רחלי רוטנברג:

כן.

דוד בלצקי:

4 המטר האלה כוללים עובי של גדר, כולל עובי גדר. את יכולה להתקדם בבקשה? הנה, תעצרי. זה היתר בנייה שעשה מודד שאני לא רוצה להגיד את שמו, אני מבקש שתסתכלו טוב טוב על זה.

דוברת לא מזוהה:

חמוד.

דוד בלצקי:

תסתכל, 4 מטר פה נגמרים, לפי השרטוט של אדון אהרונסון, נגמר במרחק של 20 ס"מ מגבול החלקה בקו הכחול, ומעבר לזה יש עוד גדר.

צחי ברים:

הוא לא הכניס את הגדר.

דוד בלצקי:

הגדר שם, בחלקה של גלעדי 9.

אמיר קלויזנר:

זה רק בבקשה להיתר בנייה של המעלית, שעליה לא חתום, אין, לא חתום על זה מודד,

דוד בלצקי:

נכון.

אמיר קלויזנר:

עורך הבקשה הוא אמציה אהרונסון. לא בכדי לא חתום על זה מודד.

דוד בלצקי:

אוקי, אפשר להמשיך בבקשה? אוקי, זהו. אני בעצם, פה יש תשובות לכל הדברים האחרים, לגבי קומות, לגבי קו בניין, לגבי הקלה, לגבי כל הדברים האחרים. אני מאוד מקווה שאני הסברתי,

רוחמה יעקבי:

מאד יפה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה. סיימנו.

רפי אטינגר:

לא, לא סיימנו.

דובר לא מזוהה:

יש לי עוד בקשה.

ישראל קלרמן:

רפי, אבל,

רפי אטינגר:

לא, אבל שניה,

ישראל קלרמן:

שניה, שניה, אל תענה לי.

דובר לא מזוהה:

מותר לו להשיב.

רוחמה יעקבי:

תיכף.

דליה אלפסי:

די.

ישראל קלרמן:

קודם כל אל תגיד לי לא סיימנו, סיימנו לשמוע אותו.

רפי אטינגר:

אה.

ישראל קלרמן:

עכשיו אני אשמע ממך את התשובה ואני מודיע לך אבל מראש (לא ברור) , בדרך כלל הוועדה פה בהתנגדויות (לא ברור) . אתם טענתם מלא, הוא טען והחזיר תשובה, אם יש לך משהו, כמה מילים שלך, שלו, גם של שייקה אין לי בעיה, אבל חבר'ה, בקיצור ונגמור את זה.

רפי אטינגר:

מעולה. אבל רק דבר אחד, אמציה יתחיל כי גם היו כל מיני טענות עובדתיות עם האשמות, סליחה שאני אומר, אני מכיר את הוועדה הזאת, לא מקובל.

ישראל קלרמן:

אני יכול להגיד לך משהו? אני יכול להגיד משהו? מבחינתי לא היה שום האשמות, לא שמעתי שום דבר נגד אף אדם. קיבלתי תמונה מלאה ממכם, קיבלתי תמונה מלאה מהם, ניכנס לדיון פנימי ונשמע. אתה רוצה לענות על זה, תענה.

רפי אטינגר:

אז עכשיו אמציה,

ישראל קלרמן:

שום האשמות, שום דבר.

רפי אטינגר:

אמציה ישיב,

ישראל קלרמן:

אמציה אצלי יישאר כמו שאני מכיר אותו ומכבד אותו כאדריכל מהגדולים בעיר, אני מוכן להגיד לו את זה גם פה ליד כולם. כן.

רפי אטינגר:

קודם כל אמציה ידבר, ואני אשלים אותו.

ישראל קלרמן:

תגיד. אבל רפי, אני אומר לך בכנות, שלא יהיה הרבה זמן.

רפי אטינגר:

קצר, קצר, אני יש לי חמישה,

ישראל קלרמן:

שלא יהיה הרבה זמן.

אמציה אהרונסון:

אני רוצה להתייחס להאשמות הבוטות האלו שנשמעו כאן, וזה מאד פשוט. העובדות הן כלהלן. אני רוצה שתעלו רגע את הבקשה להיתר שקיימת בקומת הקרקע. הבקשה למעלית איננה בקשה להיתר רגילה, והיא איננה נדונה ומאושרת כבקשה רגילה, ולכן היא איננה חייבת בתכולה של מדידה חתומה. היא מוגדרת על מסמכים שלכם, כולל חתימת עיריית ירושלים המחלקה לרישוי בנייה, מוגדרת בקשה להיתר לעבודה מצומצמת. מהות הבקשה, הנגשת הבניין והתקנת מעלון חיצוני. לא נגענו במילימטר בחדר המדרגות, אלא רק ברווח שבין חדר המדרגות והקיר. ההוכחה הכי טובה לזה שזה לא קרה, שהם בבקשה להיתר שלהם מראים פה עצים לשימור. העצים האלה לא נולדו אחרי שבניתי את המעלית, אלה עצים בני 30 שנה שמצויים שם, והשביל תמיד היה מעבר להם. ולכן ההאשמה הזו היא האשמה כוזבת. מעבר לזה,

ישראל קלרמן:

אמרתי לא האשמה,

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) המגרש שלנו,

יוסי חביליו:

אמציה, מה זה משנה האשמה או לא האשמה?

ישראל קלרמן:

לא, זה לא עניין של האשמה, אין האשמה, אני לא מדבר, אני לא נכנסתי לזה, אבל אמציה, אבל הוא הראה פה במפורש,

אדיר שוורץ:

בבקשה תעשו את זה,

ישראל קלרמן:

את המרחקים ו-,

אמציה אהרונסון:

עכשיו, מכיוון, מכיוון,

אדיר שוורץ:

אמציה, זה חשוב, תעשו את זה בבקשה פחות אישי. אנחנו פה,

ישראל קלרמן:

כן,

אדיר שוורץ:

אני מדבר בשם כל חברי הוועדה, אנחנו פה בחרדת קודש על רכוש של אנשים, לא ניתנו לנו הכלים להכריע בהחלטות האלה,

אמציה אהרונסון:

מאה אחוז.

צחי ברים:

(לא ברור) העצים לשימור,

אדיר שוורץ:

תעשו את זה פחות אישי.

צחי ברים:

מה אתה רוצה לטעון עם העצים לשימור? שהם פה (לא ברור) , ולכן?

אמציה אהרונסון:

העצים לשימור פה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אמציה, למה אתה לא עונה על מה שהוא הראה לנו פה לגבי ה-,

צחי ברים:

עוד שניה, אבל (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

המרחקים הגבולות?

אמציה אהרונסון:

אני רוצה להסביר,

עמי:

כבוד היושב ראש,

אמציה אהרונסון:

אני יודע להסביר,

עמי:

זה הנקודה, העצים,

ישראל קלרמן:

לא,

עמי:

זה ההוכחה שהשביל תמיד היה בצד הזה של הגבול, כי הם טענו שמלכתחילה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא מוכיח.

(מדברים ביחד)

עמי:

איך עוברים, איך עוברים? בתוך העץ?

יוסי חביליו:

אבל אולי אפשר להגיע פה לאיזה פשרה,

ישראל קלרמן:

אבל איפה הגדר, פה או פה? אני לא מבין, למה הוא לא דיבר על העצים?

אמציה אהרונסון:

שניה, אני יכול רגע רק להשלים? אני אשלים ואני מבטיח לכם, בזה זה מסתיים. מה שאני בסך הכל אומר, שבבקשה להיתר של המעלית, אני הרי לא לוקח רקע ועושה אותו לעצמו. הוא נשען על מדידה של ראובן אלסטר, המדידה חתומה, נמצאת. היא לא נדרשת פשוט במה שצריך בעבודה המצומצמת. יש לי אותה, אם צריך נציג לכם אותה (לא ברור) כבר, ואז תראו שהגבול, הגבול הזה הוא קו מאושר. זה לא יכול להיות שבחלק הוצאת אותו, הכנסת אותו, לא נגעת בו כי לא היה צורך לגעת בו. לא צריך

זכויות בשביל מעלון. זאת אומרת, זה מין טענות מופרכות שהם מחפשים ביקב ובגורן כדי להמציא איזה סיפור כדי להכפיש. לא נגענו לא במדרגות ולא בגדר, ולא זו שום דבר על ידי כי לא נגעת פיזית בתכנית הזו. כל הבקשה להיתר הזו יושבת על מדידה של ראובן אלסטר, אתם יכולים לראות את זה. וכל מה שנוסף עליה זה ריבוע של מעלון בצבע וקווקו של שטח ההנגשה. זה הכל.

ישראל קלרמן:

מצוין, תודה רבה.

יוסי חביליו:

אני רוצה רגע לשאול שאלה.

ישראל קלרמן:

רגע, שייקה, כן, בבקשה. מה, יוסי? יוסי, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

אני רוצה רגע לפני שאתם הולכים,

ישראל קלרמן:

אבל הם לא הולכים, אני רוצה לשמוע את שייקה, שניה. הם לא הולכים.

יוסי חביליו:

אז אחרי שייקה.

שייקה אל עמי:

משפט אחד,

ישראל קלרמן:

משפט אחד.

שייקה אל עמי:

רק לעובדות שנאמרו פה,

אמיר קלויזנר:

אני גם רוצה משפט אחד.

ישראל קלרמן:

משפט אחד.

יוסי חביליו:

לא, לא, תן לי רגע, אני רוצה לשאול שאלה.

ישראל קלרמן:

לא, אתם לא יכולים, זה לא יהיה דיון עכשיו עד הבוקר, שניה, אני רוצה לסיים את הטיעון.

שייקה אל עמי:

אני קניתי את דירתי ב-2016, לפני שהוקמה המעלית. המעלון הוקם בתוך פיר של חדר המדרגות, לא שינה (לא ברור) הגבול הזה, הגבול הקיים היום, זה גדר, רואים, אפשר לראות בעיניים, נשען על יסודות אבן שרואים שזה גבול שקיים כבר מה שנקרא משנים. לא הייתי פה לפני 40 שנה, כמו שאמרתי, אין לי אלא מה שקניתי, רואים בעיניים שהגבול הזה זה הגבול ההיסטורי מה שנקרא בין הבניינים.

דוד בלצקי:

אי אפשר,

שייקה אל עמי:

לפני 40, שניה רגע, רגע,

דוד בלצקי:

לא ניתן לראות,

יוסי חביליו:

בסדר, רגע, רגע, שניה.

שייקה אל עמי:

(לא ברור) לפני 40 שנה, 50 שנה. עכשיו, אני מבין שקליפת כדור הארץ זזה, יכול להיות שיש פה מדידות שונות. אני לא מודד. זה, איך אומרים? ככה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

תודה.

שייקה אל עמי:

אלה העובדות, זה מה שרשום בטאבו, זה מה שרשום בהיתרי הבנייה של עיריית ירושלים. אני מבקש לכבד את זה.

ישראל קלרמן:

טוב.

צחי ברים:

אני יכול,

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, לא כולם ביחד.

רחלי רוטנברג:

אני שניה רוצה להגיד משהו.

צפי:

היושב ראש,

רחלי רוטנברג:

אני לא יודעת מה יוכרע לגבי הגבול, אבל יש מציאות אחת שהם לא יכולים להגיע לבניין שלהם. ואני שואלת אותכם כמבקשים, איך אנחנו נסדר את הסיפור הזה עם הבנייה שלכם שהם עדיין יוכלו להיכנס לבניין? נגיד שאתם צודקים, בהנחה שאתם צודקים. מה הם יעשו?

דוד בלצקי:

אנחנו לא מתנגדים.

אמיר קלויזנר:

קודם כל, קודם כל, קודם כל,

יוסי חביליו:

אני רציתי לשאול את מה שהיא שואלת.

צחי ברים:

אני גם, אני גם.

אמיר קלויזנר:

קודם כל לפני 40 שנה העצים שהיום הם מסומנים לשימור הם לא היו לשימור, אז לא היה את הבעיה הזו.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

אני שאלתי, רגע, אבל עו"ד קלויזנר,

צחי ברים:

היא לא שאלה איך נכנסו לפני 40 שנה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

זה לא מה ש (לא ברור) היא שואלת אותך שאלה אחת. איך,

אריאל גולן:

(לא ברור) עכשיו הביתה.

ישראל קלרמן:

שייקה אל עמי יחזור הביתה מחר בערב?

אמיר קלויזנר:

קודם כל,

יוסי חביליו:

לא מחר בערב,

אמיר קלויזנר:

אנחנו הסכמנו,

יוסי חביליו:

בכלל.

אמיר קלויזנר:

כבר כשנפגשנו איתם הסכמנו שבפועל בחלק של המעבר שמה אנחנו לא נבנה את הגדר, ונאפשר לו לעבור.

רון בצלאל:

ושכנענו את הדיירים.

אמיר קלויזנר:

אבל שניה,

ישראל קלרמן:

זה התשובה.

רחלי רוטנברג:

תודה רבה.

אמיר קלויזנר:

התנאי שלנו זה שלא יתנגדו,

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

עזוב את התנאים, זה התשובה אבל. אני חייב לתת להם,

אמיר קלויזנר:

הם עיכבו אותנו כבר בשנה. שלא יתנגדו,

ישראל קלרמן:

אז לכן לא לתת?

דובר לא מזוהה:

אל תדאג,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בגלל שהוא התנגד ובאנו לפה,

אמיר קלויזנר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אני לא נותן לו להיכנס הביתה.

אמיר קלויזנר:

אני לא דיברתי, כבוד יושב ראש הוועדה,

רונן בצלאל:

לא, הוא יכול להיכנס גם ככה. השביל יהיה פחות צר. זה לא מונע ממנו להיכנס.

יוסי חביליו:

לא, אבל הוא לא רוצה, ישראל, שניה,

אמיר קלויזנר:

(לא ברור) נהיה יותר צר.

ישראל קלרמן:

אומרת רחלי שכן.

אמיר קלויזנר:

הוא יהיה יותר צר, הוא יכול,

יוסי חביליו:

אז הוא לא רוצה יותר צר. רגע, שניה,

אמיר קלויזנר:

בסדר, אבל יש לי גבול מגרש.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לא, אז עכשיו אני רוצה לשאול אותך. שניה רגע, ישראל, תראה,

רחלי רוטנברג:

השאלה אם הוא תקני.

יוסי חביליו:

בוא רגע, את תראי אם אני שואל אותם נכון.

רחלי רוטנברג:

אני מקשיבה.

יוסי חביליו:

יש שביל שאין מחלוקת שהוא קיים שנים רבות, ברוחב מסוים. המעלית, (לא ברור) מעלית, לא משנה. יש פה טענה, אתם טוענים, למעשה השביל עובר אצלנו ברמה הסטטוטורית ותביאו מודדים, אבל אין מחלוקת שזה היום השביל. והוא, שייקה, נכנס בו,

שייקה אל עמי:

כן.

יוסי חביליו:

ואולי גם אחרים, אני לא יודע.

שייקה אל עמי:

שייקה ו (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

שניה, שניה, זה אין מחלוקת. עכשיו ישנה מחלוקת משפטית, עניינית, קניינית, מדידתית, שאני לא בדיוק הבנתי בניואנסים, שאתם אומרים, נכון, אבל כל השנים, 50 שנה אתם עברתם בשטח שלנו, ועכשיו אנחנו לפחות לא פיזית, פיזית אולי ניתן לכם, אבל אתם תמיד תהיו בסיכון סטטוטורי שיום אחד יבוא מישהו עם גדר, ואתם, השביל שלכם יהיה יותר צר. אז זה הטענה שלכם. הם באים ואומרים,

ישראל קלרמן:

טוב.

יוסי חביליו:

סטטוטורית השביל הזה אצלנו. השאלה,

ישראל קלרמן:

הבנו, יוסי, הבנו,

יוסי חביליו:

(לא ברור) בוואטסאפ, שניה, שניה, האם אתם, אני מוטרד, אני לא אתן יד, עם כל הכבוד שאני לא עכשיו אכנס למדידות וזה, שאדם הוא שבע שנים וההוא עשר שנים וההוא 15 שנה, שלא יוכל להיכנס לבית, ונתחיל מחלוקת של מדידות. השאלה אם אתם יכולים ברמה הסטטוטורית להתחייב בפניהם והם, תראה, עוד פעם, אני גם חשבתי שיש בעיה של קומות וזה, יש את ההתנגדות שלה, אני בדרך כלל לא אוהב קומות אבל בדברים יותר גדולים, אבל אם אתם תביאו להם סטטוטורית, סטטוטורית, שלא מחר מישוהו יקנה את הדירה ויגיד, הם הבטיחו לך חברית,

רחלי רוטנברג:

אפשר לרשום, אפשר לרשום,

רוחמה יעקבי:

אפשר לרשום.

יוסי חביליו:

שהם נשארים עם השביל הזה ואתם,

ישראל קלרמן:

יוסי, אתה מאריך. יוסי, תודה. שמענו,

יוסי חביליו:

אז יכול להיות,

ישראל קלרמן:

זהו.

יוסי חביליו:

שאפשר לעשות פשרה. אתה מוכן לפשרה הזאת?

אמציה אהרונסון:

תראה, תראה,

יוסי חביליו:

אני שואל. מוכן או לא מוכן?

שייקה אל עמי:

התשובה היא מה שאמרתי, שאני לא מתנגד לבינוי, אני מבין שיש בינוי, אמרתי שאני מכיר את השכנים, הם חברים שלי,

רחלי רוטנברג:

בסדר,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לחזור הביתה. מצוין. מה אתם אומרים?

אמיר קלויזנר:

אנחנו בהיבט של הוועדה לתכנון ובניה, אנחנו יש לנו זכות שהגדר תהיה לפי הקו שלנו. זכות, מבחינת ה-, עכשיו אנחנו הסכמנו,

רונו בצלאל:

עם זאת,

אמיר קלויזנר:

עכשיו, אנחנו הסכמנו בשיח,

רונו בצלאל:

עם זאת,

אמיר קלויזנר:

אם הם לא יתנגדו לא עכשיו וגם לא לדברים שנעשה בהמשך אם נבקש,

רונן בצלאל:

כי הוא ימרר לנו את החיים בכל דבר,

אמיר קלויזנר:

הסכמנו, הסכמנו,

רונן בצלאל:

הוא אומר לי,

ישראל קלרמן:

מי ימרר?

רונן בצלאל:

הוא אומר לאישה עם סרטן,

ישראל קלרמן:

עזוב, אני מדבר איתך עכשיו,

אמיר קלויזנר:

שניה,

רונן בצלאל:

לא, לא, לא, אני רוצה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

לא, שניה, שניה, שניה. מה השם שלך?

אמיר קלויזנר:

יכול להיות,

רונן בצלאל:

רונן, רוני.

יוסי חביליו:

בסדר, אתה משתמש בה, אתה הולך להרוויח כסף,

רונן בצלאל:

לא, אני לא משתמש בה,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

בוא נהיה כנים, אתה לא גר שם,

רונן בצלאל:

אישה עם סרטן,

יוסי חביליו:

הוא גר שם.

רונן בצלאל:

מחכה בכניסה לבית (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

בסדר,

ישראל קלרמן:

רגע,

יוסי חביליו:

אבל אתה רוצה להרוויח כסף מעוד שתי קומות, בוא נהיה כנים עם עצמנו.

ישראל קלרמן:

שייקה,

אמיר קלויזנר:

אנחנו,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע רגע. (לא ברור) מנהל האגף,

יוסי חביליו:

(לא ברור) מצביע נגד,

ישראל קלרמן:

הלו, שניה,

יוסי חביליו:

אני אומר לך לנסות להגיע להסדר.

ישראל קלרמן:

שניה.

רון בצלאל:

השורה התחתונה היא שאישה עם סרטן,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

רון בצלאל:

אישה עם סרטן מחכה לו בשביל,

אמיר קלויזנר:

רון,

רון בצלאל:

כבר שעה שהוא יואיל לבוא הביתה, הוא אמר לה, אני אעשה הכל כדי שלא תבנו. והאישה הזאת עולה עם כיסא גלגלים הביתה כל יום, והיא הולכת למות בעוד חודשיים שלושה.

רפי אטינגר:

אני שמח שזאת רמת הטיעון.

רון בצלאל:

(לא ברור) נפתרה לו הבעיה, האישה תמות.

(מדברים ביחד)

רונן בצלאל:

נפתרה הבעיה, האישה תמות,

ישראל קלרמן:

סליחה,

רונן בצלאל:

שיחק אותה.

רפי אטינגר:

בוא הנה, זה טיעון,

רונן בצלאל:

אנושי, אנושי.

(מדברים ביחד)

רונן בצלאל:

(לא ברור) אנחנו עושים עסקים אבל אנחנו אנושיים.

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) היא לא דיברה איתי.

ישראל קלרמן:

רונן, רוני,

רונן בצלאל:

אז למה לא אמרת לה שהיא שקרנית?

אמציה אהרונסון:

חבל ש-, למה (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

רון, אני,

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) המדרגות מחוץ לבית.

רון בצלאל:

סליחה, אני זורק את מה שאני הרגשתי.

ישראל קלרמן:

לא, זה לא פה.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

לא, לא הרווחת מזה.

ישראל קלרמן:

שניה, שניה. אומר,

יוסי חביליו:

כמו שהם לא הרוויחו,

רון בצלאל:

יודע מה? לא רוצה להרוויח,

ישראל קלרמן:

שניה.

יוסי חביליו:

(לא ברור) תרוויח.

ישראל קלרמן:

אומר מנהל האגף,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) דיון ענייני, בואו.

יואל שבת:

תראו,

רונו בצלאל:

לא, הוא צועק אז אני צועק חזרה.

יואל שבת:

(לא ברור) מחלוקת ידועה, השאלה אם אתם אומרים, נדבקים בשלכם, אנחנו בגבולות שלנו,

רונו בצלאל:

לא,

יואל שבת:

או שאתם אומרים,

רונו בצלאל:

לא.

יואל שבת:

יש מצב ש (לא ברור) ,

רונו בצלאל:

באנו אליו בידיים נקיות.

יואל שבת:

משאירים את השביל,

רונו בצלאל:

אז אנחנו נענה על זה, אני עונה על זה. אנחנו באנו אליו בידיים הכי נקיות שיש,

יואל שבת:

התשובה היא,

ישראל קלרמן:

לא באנו אליו, תגיד עכשיו מה אתה אומר. מה אתה אומר לי (לא ברור) ?

רון בצלאל:

כן, הנה התשובה.

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך שאלה,

רון בצלאל:

הנה התשובה. שלא יתנגד,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) יותר מזה, שהוא לא מתנגד,

רון בצלאל:

שיסיר את ההתנגדות שלו עכשיו, שיסיר את ההתנגדות שלו ויגיד לוועדה, אני בשום פנים ואופן לא מתנגד לכם על כל שטות, והוא יכול והוא רוצה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שייקה,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) רק לשייקה,

רון בצלאל:

ויהיה רעש מחרתיים של (לא ברור) אז הוא יגיש לי ערר.

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

נכון? אמציה לא (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

לא יודע מה תרצו בעתיד. כרגע מדובר על זה.

רונו בצלאל:

לא, אני מדבר עליו.

צחי ברים:

ההוא מדבר עכשיו,

אריאל גולן:

רק על שייקה.

שייקה אל עמי:

אנחנו לא רוצים לתקוע את זה, אנחנו לא נתקע.

רחלי רוטנברג:

תודה רבה. תודה רבה.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

נעשה כל מה שאפשר עם הדיירים, נעשה כל מה שאפשר לעשות עם הדיירים, נשכנע אותם ואנחנו נצליח.

דובר לא מזוהה:

ללא התנגדויות.

אמיר קלויזנר:

וגם שלא יהיו התנגדויות בהמשך.

יוסי חביליו:

מה זה בהמשך? תרצה עוד שמונה קומות,

(מדברים ביחד)

רונו בצלאל:

לא נקבל, רק מדיניות תכנון (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, בואו, אני לא עושה איתכם תנאים, אני רוצה לשמוע,

דובר לא מזוהה:

אנחנו נדאג שלא (לא ברור) ,

דובר לא מזוהה:

אפשר?

רפי אטינגר:

רגע, אנחנו יכולים להמשיך?

דובר לא מזוהה:

חייבים להבין איך יש מחלוקת בין המודדים,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) כבר, אם הם מסירים את כל ההתנגדות.

רוחמה יעקבי:

הם הסירו,

ישראל קלרמן:

שתי מילים, תגיד שתי מילים.

דובר לא מזוהה:

שתי מילים שיסבירו לכולם איך,

ישראל קלרמן:

מה שתי המילים?

דובר לא מזוהה:

נראו, הוזכר שם שבתכנית שלהם, את מדידת הבסיס שלהם הם לקחו מתצ"ר, כמעט ולא (לא ברור)
. יש תצ"ר שהוכן בשנים האחרונות ולא נרשם בטאבו,

אריאל גולן:

1.1.

דובר לא מזוהה:

רגע. התצ"ר הזה הוא לא מתייחס לחלקה הזאת בלבד אלא לעשרות חלקות בכל האזור הזה, ואם אתם תיקחו את התמונה של החלקות ותשימו עליה שקף ותסמנו, תזיזו את כל השקף ב-2 מ"מ, זה מה שקרה. התצ"ר, יש פה סטייה של מטר על כל הגוש הזה, כל הגבולות זזו, כולל, הגודל של החלקות לא השתנה, פשוט כל המפה זזה. מה שהם לא אומרים זה שגם הגבול בין 9 ובין 7 זז לתוכם. אם הם רוצים לאכול מ-11, שייתנו את החלק שלהם ל-7.

אמיר קלויזנר:

יש לך מדידה כלשהי,

דובר לא מזוהה:

הם רוצים להתייחס לצד אחד ולא לצד אחר.

אמיר קלויזנר:

שתומכת במה שאתה אומר?

דובר לא מזוהה:

עכשיו, הדבר הזה, אם אתם תאשרו את זה פה, מחר בבוקר בעשרות חלקות אחרות אותו בלגן יקרה. מה שצריך לעשות זה להיצמד, להיצמד למה שנרשם בטאבו, ועל בסיס זה, כל השכונה הזאת היא נבנתה לפני 40 שנה, לא לשנות סדרי בראשית, לשמה צריך להתכנס.

ישראל קלרמן:

תודה, שלום. חבר'ה, הסתיים הדיון.

רפי אטינגר:

לא, לא, לא,

ישראל קלרמן:

הסתיים הדיון.

רפי אטינגר:

אני עוד לא דיברתי. סליחה, ביקשתי,

ישראל קלרמן:

אמרת אלף פעמים.

רוחמה יעקבי:

די, כמה, די, נו, ישראל,

נלי צדוק:

ישראל.

רפי אטינגר:

לא,

רחלי רוטנברג:

(לא ברור) על השביל.

רפי אטינגר:

אמרת לי שאני אוכל,

רוחמה יעקבי:

אנשים מחכים בחוץ.

רפי אטינגר:

הנה, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) .

רפי אטינגר:

אז בבקשה, קודם כל כדי לעשות פה סדר, כדי,

יואל שבת:

עוד חמש דקות נגמר האירוע.

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

אותו דיון, אותו דבר, לפני חצי שעה אותו דבר.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אני מוציא אותם.

יואל שבת:

נשבע לך, שום דבר לא התווסף.

ישראל קלרמן:

הסתיים הדיון.

רפי אטינגר:

לא, לא, סליחה.

ישראל קלרמן:

מה לא, לא? (לא ברור) מה שאתה אומר, שתי מילים, זה הכל.

רפי אטינגר:

לא שתי מילים,

ישראל קלרמן:

לא, אני לא מוכן.

רפי אטינגר:

יש לי,

ישראל קלרמן:

אתה לא,

רפי אטינגר:

שתי דקות, שתי דקות,

דוברת לא מזוהה:

שתי דקות.

ישראל קלרמן:

שתי דקות כן. שתי דקות.

רפי אטינגר:

קודם כל, קודם כל האדון המודד לא הסביר איך לשיטתו, איך הגיע מהמדידה של 4.14 ל-4.80 בהגשה.
זה דבר,

רחלי רוטנברג:

הוא הסביר.

רפי אטינגר:

אז אין חולק שיש פה פלישה.

ישראל קלרמן:

הוא הסביר. הלאה.

רחלי רוטנברג:

הוא הסביר.

רפי אטינגר:

זה דבר אחד.

ישראל קלרמן:

הלאה.

רפי אטינגר:

דבר שני, בניגוד למה שנאמר פה, ובוא נעשה פה סדר משפטי, יש, עם כל הכבוד לתצ"ר שלא נרשם או
לכל מיני תשריטים כאלו ואחרים, יש רישום בטאבו שעם כל הכבוד לחברי המלומד, הוא, כתוב שהוא
מהווה ראיה חותכת לא לעניין הבעלות או משהו אחר, גם לעניין הגבולות, וכתוב בדיוק,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

רפי אטינגר:

את השטח של הזה,

ישראל קלרמן:

תודה.

רפי אטינגר:

דבר אחרון, רגע, בהקשר הזה, אם תסתכלו בתשריט בית משותף שנתתי לכם, גבול החלקה הוא בדיוק בנקודה של ה-3.80. אין פה את הנקודה של ה-30 ס"מ שמדובר עליהם, ולכן גם 4.14 לא נכון. אז אם אני מסכם, יש פה לא פחות משלושה תשריטים שהם נגד מה שהם אומרים. קודם כל הרישום בטאבו שהוא הקובע והמחייב. שתיים, הרישום של מרקסון שעל בסיסו היה הרישום בטאבו. שלוש, אלסטר שזה תשריט מדידה שגם מראה את אותו מרחק, וארבע ההיתר שלהם, מה שאמציה בעצמו הראה, ההיתר של הבניין שלהם, כתוב שם ארבע. נכון, זה טיפה סטייה, אבל הוא מראה עד הגדר.

אריאל גולן:

עבר שתי דקות.

רפי אטינגר:

ודבר אחרון שאני רוצה לומר, זה לא רק, אמרתם פה פשרה. קודם כל אנחנו לא מסכימים לפשרה בנקודה הזאת שאין בה שינוי של הגבול, כי הגבול הוא שגוי. זה הכל. וכמו שאמר יוסי בצדק, מחר אני אסכים איתם על משהו, מישו יקנה את הבניין, יגיד לי תעוף מפה.

רחלי רוטנברג:

אז נרשום הערת אזהרה,

רפי אטינגר:

לא.

רחלי רוטנברג:

זיקת מעבר.

רפי אטינגר:

לא, לא, זה לא זיקת מעבר, זה שטח שלנו.

ישראל קלרמן:

תודה.

רפי אטינגר:

אבל גם לגבי הבינוי, גם לגבי,

ישראל קלרמן:

די, אל,

אריאל גולן:

עבר שתי דקות.

רפי אטינגר:

גם לגבי הבינוי, זה לא רק הגדר, שימו לב. זה גם אותן כלונסאות בקומת המרתף ומכפילי החניה שבנויים על השטח שלנו, ולכן לסיכום אין לכם סמכות לאשר את זה. אם הם לא מסכימים, אני כבר מודיע להם, אני כבר מודיע להם, הם אומרים תסירו את ההתנגדות, אז זה יתעכב עוד שנה, עוד שנתיים, עוד שלוש. יהיה פה ערר, יהיה פה בית משפט, בגלל שעל הדבר הזה הלקוחות שלנו לא יתפשרו.

ישראל קלרמן:

טוב. תודה רבה, הסתיים הדיון, תודה רבה.

צחי ברים:

רונן, אני רוצה רק לחזור על זה,

ישראל קלרמן:

גבריאלי, לא, לא, צחי,

צחי ברים:

לא, (לא ברור) ,

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

אמר, אמר.

רוחמה יעקבי:

אמר, אמר.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה שיסירו את ההתנגדות, הוא לא רוצה (לא ברור) ,

רחלי רוטנברג:

אמר, אמר,

רוחמה יעקבי:

אמר, אמר.

ישראל קלרמן:

הוא אמר את זה במפורש. הוא אמר את זה במפורש.

רוחמה יעקבי:

כן, אמר.

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא, אנחנו באים בטוב, גם הוא אמר את זה,

ישראל קלרמן:

תודה. תודה. תודה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

גבראל,

דובר לא מזוהה:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

רפי, זהו.

אמציה אהרונסון:

אני מופיע בוועדה הזו 40 שנה, לא שמעתי דברי בלע כאלה מעולם.

אדיר שוורץ:

די, נו, די אבל.

(מדברים ביחד)

אמציה אהרונסון:

מעולם, אתה ראית אותי פעם כועס על זה שמישהו משקר את הוועדה במצח נחושה. מה זה?

דובר לא מזוהה:

הנה, ראינו את זה עכשיו ב-,

ישראל קלרמן:

גבריאלי, בוא רגע.

רפי אטינגר:

תודה רבה,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, שלום.

אמציה אהרונסון:

(לא ברור) בלי אסמכתאות,

(מדברים ביחד)

רפי אטינגר:

אנחנו נתראה פה בעוד כמה,

ישראל קלרמן:

למה?

רוחמה יעקבי:

יש לו עוד,

רפי אטינגר:

אני גם בדיון הבא.

רחלי רוטנברג:

אתה המתנגד או הזה?

ישראל קלרמן:

באמת, רפי? אבל שמה אתה המבקש, לא המתנגד.

רפי אטינגר:

שם אני, שם אני בצד, תמיד אני בצד של הטובים, תמיד,

ישראל קלרמן:

אבל עכשיו אתה מבקש.

רפי אטינגר:

שם הטובים הם בצד של היזם.

ישראל קלרמן:

להתראות.

רחלי רוטנברג:

הוא בתיק הבא גם.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

(לא ברור) מה זה?

צחי ברים:

18 קומות.

רחלי רוטנברג:

רגע, מישו שאמא שלו מבוגרת, זמן הבנייה, זה הטענה.

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע (לא ברור),

יוסי חביליו:

(לא ברור) קומות?

רחלי רוטנברג:

שתיים וחי קומות. אין טענה על זה, אין שום,

יוחנן וייצמן:

התיאוריה שהאחרון אמר צודקת?

(מדברים ביחד)

רחלי רוטנברג:

לא, שתיים וחצי קומות.

גבריאל אבזבקיב:

הכל יכול להיות, צריך לראות.

יוסי חביליו:

ישראל, בוא תתחיל לנהל את הדיון.

יהודה פרוידינגר:

גבריאל, גבריאל,

דליה אלפסי:

צריכים להחליט (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

אני לא יכול עם השקית הזאת ספציפית לדרוש שום דבר רציני.

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

שום דבר רציני.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לא חוקי, לא מוסרי?

דליה אלפסי:

יחידת החילוץ,

ישראל קלרמן:

רגע, עכשיו אתה מוכן להתחיל להסביר לנו?

(מדברים ביחד)

דליה אלפסי:

נצלם לכם.

יוסי חביליו:

כן, למה לא?

גבריאל אבזבקייב:

(לא ברור) זה לא עבודה של אדריכל, זה עבודה של מודד.

יהודה פרוידינגר:

מודד.

גבריאל אבזבקייב:

הם היו צריכים להביא מדידה עדכנית ממודד מוסמך. הוא אומר שאלסטר עשה לו מדידה, (לא ברור) שלו. לא ראיתי.

אריאל גולן:

לא חתום?

צחי ברים:

הוא לא הביא.

רחלי רוטנברג:

לא,

ישראל קלרמן:

יש פה, (לא ברור),

רחלי רוטנברג:

לא, הוא הביא את המדידה משנת 2017, ולא היו חייבים מדידה.

יוסי חביליו:

הוא אומר שיש לו מסמך יותר מקורי, יותר תקף.

צחי ברים:

אז למה הוא לא הביא?

יוסי חביליו:

הוא הביא.

רחלי רוטנברג:

לא, הוא מדבר על בלצקי,

יוסי חביליו:

נלסון, נצמון, אני יודע איך קוראים לו,

צחי ברים:

הוא לא הביא.

רחלי רוטנברג:

יש לנו כאן את המצגת, בואו.

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש כלל,

יואל שבת:

לא, בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל חוק המקרקעין אומר שמה שרשום בטאבו זה ראייה לכאורה, ואם הם רוצים,

אדיר שוורץ:

תגיד לי, יש פתרון אחר למעבר? בוא נניח שזה נשאר שם, יש פתרון אחר למעבר? אז על מה אנחנו דנים?

גבריאל אבזבקיב:

יש תצ"ר,

רחלי רוטנברג:

לא, דנים אם לאשר להם להגיש כמו שזה, אם הם צודקים שזה הגבול, ולעשות זיקת מעבר לשכן הזה שצמוד.

יוסי חביליו:

או לא לאשר להם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רחלי,

רחלי רוטנברג:

לא, אני אומרת, במידה,

יוסי חביליו:

או לא לאשר להם,

יהודה פרוידינגר:

למה אנחנו לא יכולים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הדבר היחיד ש-,

ישראל קלרמן:

אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה שמה שרשום בטאבו,

ישראל קלרמן:

אילנית,

יהודה פרוידנינגר:

אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה ראייה לכאורה.

רחלי רוטנברג:

מה שהוא הראה זה תשריט בית משותף שהמודד שלהם רשם את המידות צד של החלקה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

זה התשובה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, השאלה אם זה,

ישראל קלרמן:

אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל הוא טוען שזה בתוך,

צחי ברים:

מעבר הוא אומר שהוא ייתן לו,

יוסי חביליו:

רגע, שניה,

רחלי רוטנברג:

אני אומרת לך, זה בתוך (לא ברור),

אדיר שוורץ:

תקשיב לקלרמן, יש לו הצעה שלדעתי היא טובה. כן.

ישראל קלרמן:

אילנית, רחלי, אומר לי גבריאלי,

רחלי רוטנברג:

נו?

ישראל קלרמן:

הוא צריך לבדוק את זה, אנחנו לא יכולים לקבל החלטה היום, אנחנו נחכה שבועיים,

רחלי רוטנברג:

אבל מה עם כל,

ישראל קלרמן:

נדחה את ההכרעה וגבריאלי, בשבועיים האלה הוא יבדוק,

רחלי רוטנברג:

ומה עם כל הטענות האחרות?

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על זה.

ישראל קלרמן:

הטענות האחרות נדבר אחרי זה,

אדיר שוורץ:

הכל נובע מזה.

ישראל קלרמן:

את רוצה לדבר כעת? אין בעיה. את רוצה להגיד, יוסי, אתה רוצה להגיד משהו?

דובר לא מזוהה:

אני מבקש,

אדיר שוורץ:

בוא, אם זה לא השטח שלהם אז אין מה,

גבריאל אבזבקיב:

לגבי הטענות של התצ"ר שזו,

רחלי רוטנברג:

רק שניה, אני רוצה להגיד משהו. נגיד שזה לא השטח שלהם, נגיד שיש את הדיון הזה, עדיין,

יהודה פרוידינגר:

עדיין צריך למצוא פתרון.

רחלי רוטנברג:

הוא עומד בתוך ה-2 מטר. כל הרחבה שעומדת בתוך ה-2 מטר, ונכון, יש חריגה לממ"ד, אז אנחנו מתווכחים על כמה בדיוק החלקה, בצד הזה,

ישראל קלרמן:

בסדר, אז אני מסכים איתך.

רחלי רוטנברג:

אז מה הבעיה, כאילו,

ישראל קלרמן:

את רוצה לאשר היום,

צחי ברים:

אני,

ישראל קלרמן:

ויתקנו את זה אחרי זה? אין לי בעיה.

רחלי רוטנברג:

לא, אני עוד לא יודעת מה לעשות עם זה,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני (לא ברור) לאשר,

ישראל קלרמן:

שניה, אבל את לא יכולה, שניה,

צחי ברים:

אני רוצה להגיד משהו.

ישראל קלרמן:

בגלל זה אני אומר, אני יכול לאשר היום.

יהודה פרוידינגר:

לא, לא, לא.

ישראל קלרמן:

שניה. אבל באחד התנאים זה בדיקה של גבריאלי, ואז תזיזי את הבניין? אז מה עשית?

צחי ברים:

לא, לא, לא, לא, לא,

רחלי רוטנברג:

לא, אבל למה אני צריכה? יש בניין, הם מבקשים הרחבות. יכול להיות שיש טענה, על המקום של הגדר יש טענה.

ישראל קלרמן:

לא, אבל גם את אומרת שאת תצטרכי להקטין את הממ"ד אם יהיה בעיה.

אריאל גולן:

לא, אבל אם,

רחלי רוטנברג:

אני לא אומרת שאני צריכה,

אריאל גולן:

אבל אם קו המגרש שלהם,

רחלי רוטנברג:

הממ"ד מותר לו לחרוג.

יוסי חביליו:

לא, אבל היא יכולה,

אריאל גולן:

השאלה מאיפה את מודדת את המרחק.

רחלי רוטנברג:

מה זה משנה? אני אומרת לכם משהו אחר, אני אומרת, הטענה היחידה איפה יעבור הגבול, אבל,

אריאל גולן:

מאיפה את מודדת את המרחק?

רחלי רוטנברג:

אני יודעת,

ישראל קלרמן:

אז מה נעשה עם זה? מה נעשה עם זה? מה נעשה עם הגבול?

רחלי רוטנברג:

זה גבריאלי יבדוק ואין ספק שאנחנו צריכים,

ישראל קלרמן:

אז אני יכול לאשר בכפוף ל-,

רחלי רוטנברג:

אבל אני אומרת, הבניין,

יוסי חביליו:

לא, אני לא רוצה לאשר את זה.

רחלי רוטנברג:

אני מנסה לזקק,

ישראל קלרמן:

למה?

רוחמה יעקבי:

למה לא לאשר? למה?

רחלי רוטנברג:

נגיד,

יוסי חביליו:

כי אני לא רוצה שההוא לא יוכל להיכנס הביתה.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

הוא כן ייכנס, הוא יוכל.

רוחמה יעקבי:

הוא ייכנס,

יוסי חביליו:

אז אני אגיד מה שיש לי להגיד.

ישראל קלרמן:

לא, אני אתן לו וודאי להיכנס, מה השאלה.

רחלי רוטנברג:

נגיד שהטענה נכונה, אבל גם ככה הם עדיין עומדים בקווי בניין שלהם ונכון שבממ"ד הם חורגים אבל הם פרסמו חריגה.

יוחנן וייצמן:

מותר להם.

רחלי רוטנברג:

אז יש לנו וויכוח כמה חריגה,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

רחלי רוטנברג:

השאלה אם אנחנו רוצים לאשר את זה בכל מקרה.

ישראל קלרמן:

הבנתי.

רחלי רוטנברג:

אז לגבי, אז יואל,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

לא, לא, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

לא, ישראל, מה פתאום? שניה, ישראל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא שייך לדעתי (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

אז רגע, אז יוסי, תן (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, תקשיבו לי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מכיוון שזה שאלה מהותית אני לא חושבת שאפשר קודם כל להכריע,

אריאל גולן:

לא, אבל השאלה, אם תגלי איפה הקו תשתנה התכנית?

עו"ד אילנית מיכאלי:

יבוא עוד שבועיים, מה קרה?

יוסי חביליו:

לא, אבל אני רוצה להגיד לכם, אריאל, אני רוצה,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

רגע, שקט, חברים, אני רוצה (לא ברור) ביקש יוסי לדבר, פעם אחת אני כן רוצה לתת לו לדבר אז תנו לי לשמוע אותו.

יוסי חביליו:

אני אומר לכם,

ישראל קלרמן:

אבל בקיצור.

יוסי חביליו:

יואל, תקשיב,

אריאל גולן:

פעם אחת אתה רוצה,

יוסי חביליו:

דווקא זה קשור אליך, יואל,

אריאל גולן:

פעם אחת,

יוסי חביליו:

יואל,

ישראל קלרמן:

יוסי, דבר אליי.

יוסי חביליו:

אני מדבר אליך, אבל אני רוצה שהוא ישמע.

ישראל קלרמן:

הוא שומע. דבר.

יוסי חביליו:

אני לא אתן את היד למצב, איפה הגבול זה לא מעניין אותי. שמישהו עובר בשביל הזה 20 שנה ועכשיו אומרים לו, אל תעבור.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שש שנים. שש שנים.

אריאל גולן:

הסכימו, הסכימו שיעברו.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שש שנים, מ-2017.

יוסי חביליו:

שש שנים זה הוא, והשני אמציה?

רחלי רוטנברג:

אמציה לא נכנס,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא דיבר על זה,

רוחמה יעקבי:

אמציה לא,

ישראל קלרמן:

אמציה לא דיבר על זה והוא לא עובר שם. אמציה הולך למעלית. יוסי, לא שמעת.

יוסי חביליו:

שש שנים הוא עובר.

ישראל קלרמן:

אמציה הולך במעלית, יוסי,

צחי ברים:

אמציה לא טען את זה בכלל.

ישראל קלרמן:

רק שייקה הולך לשמה,

רוחמה יעקבי:

שיקה.

יהודה פרוידינגר:

זה שהוא קנה ממנו.

ישראל קלרמן:

אבל יוסי, אנחנו איתך.

יהודה פרוידינגר:

זה שהוא קנה ממנו,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בנושא של הדרך,

אריאל גולן:

יוסי, די,

ישראל קלרמן:

אנחנו איתך וזה מה שהוחלט.

יוסי חביליו:

לא, אבל צריך לעשות את זה סטטוטורית.

ישראל קלרמן:

הלאה, תודה.

יוסי חביליו:

אם אתה תאשר לו את התכנית הזאת,

ישראל קלרמן:

סטטוטורית גבריאלי ייתן תשובות.

יוסי חביליו:

מחר הוא יבוא וישים שם,

ישראל קלרמן:

סטטוטורית גבריאלי ייתן תשובות.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

צחי בריס, בבקשה.

צחי בריס:

אני אומר כזה דבר, יש פה שני דברים. יש את הנושא של שייקה שהוא דיבר מאד מאד מבחינת מעבר, ועל זה קיבלנו תשובה, מה שיואל מיקד אותו ואמר לו, אני רוצה לדעת אם יהיה מעבר, הוא אמר, הוא ייתן.

ישראל קלרמן:

כן.

צחי בריס:

יש את הנושא של,

דובר לא מזוהה:

סטטוטורי.

ישראל קלרמן:

אמציה.

צחי ברים :

אמציה,

יהודה פרוידינגר :

המעבר הסטטוטורי.

צחי ברים :

שההתרשמות שלי, שגם אם התצ"ר היה בסדר והרישום היה בסדר הוא היה מוצא טיעון. ואי לכך אני חושב שהבדיקה שצריך לעשות, צריך לעשות. אני לא חושב שאחרי הבדיקה הולך להשתנות משהו.

ישראל קלרמן :

זה מה שרחלי אומרת,

צחי ברים :

רק רגע,

ישראל קלרמן :

אבל לאשר בכל אופן,

צחי ברים :

שניה,

ישראל קלרמן :

אבל בגלל שזה נושא מהותי,

צחי ברים :

אבל אני שואל את יואל, האם, במידה ואנחנו יודעים עכשיו את התוצאה של התצ"ר,

ישראל קלרמן :

של גבריאלי.

צחי ברים :

זה לא משנה את התכנית.

יואל שבת :

לא, אבל אתה צריך,

ישראל קלרמן:

לא, אבל הגדר נמצאת בתכנית.

רחלי רוטנברג:

זה כן משנה, סליחה, זה משנה,

ישראל קלרמן:

זה כן משנה (לא ברור) הגדר.

רחלי רוטנברג:

רק לעניין,

צחי ברים:

רק לחניות.

רחלי רוטנברג:

לעניין החניה. אתה צודק,

יואל שבת:

נכון,

רחלי רוטנברג:

זה רק לעניין הניה.

יואל שבת:

זה משנה את החניה,

רחלי רוטנברג:

אז בוא נחכה עם זה, אז בוא נחכה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לחכות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל,

ישראל קלרמן:

הלאה, פרוידינגר. אילנית, פרוידינגר.

יהודה פרוידינגר:

אני גם רוצה כאילו להוסיף לצורך הזה,

יוסי חביליו:

שניה רגע, אני רוצה לשמוע את יהודה.

יהודה פרוידינגר:

בסופו של דבר יש לנו תיק שעומד כרגע בפנינו. אנחנו לא יודעים עוד מה יהיה בעתיד. אם אנחנו נגיד שבסדר, לא משנה איך הגבול זה, זה בנוי ככה, בנוי ככה, העיקר שהם מאפשרים להיכנס, בעוד שלוש שנים מישהו יוצא איזה בקשה להוציא עוד איזה משהו,

ישראל קלרמן:

אז זה,

יהודה פרוידינגר:

יגידו, הנה, היה פה,

ישראל קלרמן:

ולכן (לא ברור) ,

יהודה פרוידינגר:

דיברו והסכימו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, לא,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) גולן, גולן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

גבריאאל הוא איש מקצוע,

ישראל קלרמן:

כמו כולם? כמו כולם. וייצמן? כמו כולם? אז גם אני, (לא ברור) רחלי,

אריאל גולן:

לדחות את ההחלטה עד,

ישראל קלרמן:

נלי, החלטה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לבדוק,

ישראל קלרמן:

גם היועצים המשפטיים, גם החברים כולם, שקט רגע.

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה מהותי מדי,

ישראל קלרמן:

אדיר, אתה רוצה לדבר?

אדיר שוורץ:

כן.

ישראל קלרמן:

כן, אדיר.

אדיר שוורץ:

אני עוד פעם חוזר על ההצעה לאיזושהי מדידה חוזרת, כי אני,

ישראל קלרמן:

כמו כולם.

יוסי חביליו:

כמו כולם.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) גם לזה,

ישראל קלרמן:

בדיקה של המדידות.

אדיר שוורץ:

בסוף אנחנו כאן, ואני משבח את חברי הוועדה על העניין הזה, כי אנחנו כאן בחרדת קודש על רכוש של אנשים, על חיים של אנשים, מבינים את גודל האחריות. ועם כל הנתונים הסותרים שהוצגו כאן לפנינו,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

אדיר שוורץ:

מתוך הדאגה, מתוך הדאגה. ואגב, אני אגיד את זה לפרוטוקול. יש לי חבר גם במתנגדים וגם במבקשים. בסדר? זה לא קשור לשום דבר,

ישראל קלרמן:

אז אנחנו,

אדיר שוורץ:

ללא משוא פנים, אי אפשר להחליט.

ישראל קלרמן:

אחרי ששמענו כולם כולל את היועצת המשפטית ואת מנהל האגף אז אנחנו,

נלי צדוק:

דוחים את ההכרעה,

ישראל קלרמן:

דוחים את ההכרעה (לא ברור) כמו שאמרנו, לא מתנגדים לבינוי, לא מתנגדים לבקשה הזאת, אבל יש פה איזה בעיה עם הגבולות שאנחנו רוצים,

יואל שבת:

יש את המתנגדת שנגעה לגבי החניה.

ישראל קלרמן:

לגבי המתנגדת כבר אמרנו, לא,

יוחנן וייצמן:

בוא נבדוק את הנושא.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להגיד עוד משהו?

יואל שבת:

לא, היה גם את המתנגדת שלגבי,

רחלי רוטנברג:

של גלעדי 7.

יוסי חביליו:

שחסר חניות?

יואל שבת:

כן, חניות.

יוסי חביליו:

ומה אתה אומר על זה?

רחלי רוטנברג:

אבל אולי נצליח,

יוחנן וייצמן:

אי אפשר לפי חוק.

רחלי רוטנברג:

לא, רגע, רגע, אבל אנחנו גם את זה צריכים אולי, כי,

ישראל קלרמן:

בגלל המכפילים?

רחלי רוטנברג:

אם, זהו, מכפילים לא יהיו.

יואל שבת:

אז נעביר את זה גם להסדרי תנועה שיבחנו עוד פעם. למה, הרי הם אמרו שבתכנית הראשונית שהוצע
היו יותר מקומות חניה.

רחלי רוטנברג:

נכון, אנחנו פסלנו את זה.

יואל שבת:

בגלל העצים לשימור.

יוסי חביליו:

למה?

רחלי רוטנברג:

התכנון והשימור דחו את זה.

יואל שבת:

בגלל העצים לשימור.

רוחמה יעקבי:

כן, בגלל העצים.

רחלי רוטנברג:

השימור הדגיש, ואתה יודע, תסתכל על ההתנגדות שלה,

יוסי חביליו:

אבל יש פה בעיה עם הסדרי תנועה, שהם רצו יותר חניות.

רחלי רוטנברג:

תסתכל על ההתנגדות שלה, רוב ההתנגדות שלה מתמקדת על עצים.

רוחמה יעקבי:

עצים, כן.

רחלי רוטנברג:

אז את לא יכולה מצד אחד להגיד עצים עצים עצים, מצד אחד אני רוצה חניה על העץ.

יוסי חביליו:

ולמה הסדרי תנועה רצו יותר חניות?

רחלי רוטנברג:

אז יוחנן טוען שזה לא נכון לתקן, אני אבדוק עד הוועדה הבאה,

יוחנן וייצמן:

תבדקי שוב את התקן.

רחלי רוטנברג:

להוריד מסדר היום,

יוסי חביליו:

הסדרי תנועה מי זה, ממליח? מי זה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר שאסור לתת יותר מ-1:1.

נלי צדוק:

לא להוריד מסדר היום, לדחות את ההכרעה.

ישראל קלרמן:

לדחות את ההכרעה על מנת לקבל מגבריאלי תשובות לגבי חילוקי הדעות,

רחלי רוטנברג:

לגבי תקן החניה.

ישראל קלרמן:

לגבי חילוקי הדעות במדידות שהוצגו בפנינו. נלי, כן, בסדר? תודה רבה, תיק הבא. רחלי, תיק הבא.

רחלי רוטנברג:

רגע, אני פותחת, שניה.

סיום הדיון